

LA TDT A LES ILLES BALEARS

EDICIÓ:

ELABORACIÓ:

infoxsm@yahoo.es

Coordinació: Melcior Gelabert i Campins

Treball de camp: Joan Pau Seguí i Albertí

Gràfics: Francesc Jaume i Méndez

COL-LABORACIÓ:

Palma, desembre de 2008

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ.....	3
2. OBJECTIUS	17
3. METODOLOGIA.....	19
4. MARC LEGISLATIU.....	21
5. L'ESPAI RADIOELÈCTRIC A LES BALEARS: CONFIGURACIÓ DELS DIFERENTS CANALS MÚLTIPLEXS A LES ILLES BALEARS.....	46
6. EMPRESES I ENTITATS CONCESSIONÀRIES	59
7. REQUISITS PER SER CONCESSIONARI I CRITERIS D'ADJUDICACIÓ	73
8. PENETRACIÓ I AUDIÈNCIES DE LA TDT A LES ILLES BALEARS.....	78
9. L'OPINIÓ DELS ACTORS	79
10. PRESENCIA DE LA LLENGUA CATALANA EN LA TDT A LES ILLES BALEARS	103
11. EMISSIONS DE TELEVISIONS D'ALTRES COMUNITATS DE PARLA CATALANA	105
12. CONCLUSIONS	109
13. MAPES DE LA TDT A LES ILLES BALEARS.....	114
14. BIBLIOGRAFIA I FONTS DOCUMENTALS.....	122
15. GLOSSARI DE TERMES	125

1. INTRODUCCIÓ

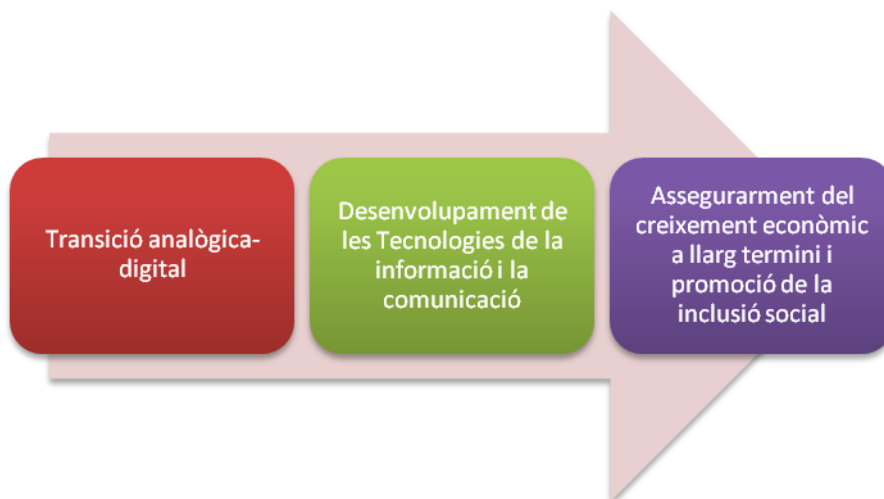
1.1 Contextualització de la TDT

La implantació de la televisió digital terrestre suposarà un dels canvis més rellevants experimentats pel sistema mediàtic a l'Estat espanyol. La substitució de la tecnologia analògica per la digital, no tan sols comportarà canvis en l'emissió i la recepció de les ones hertzianes, sinó que també alterarà de forma notable l'estructura mateixa del sistema.

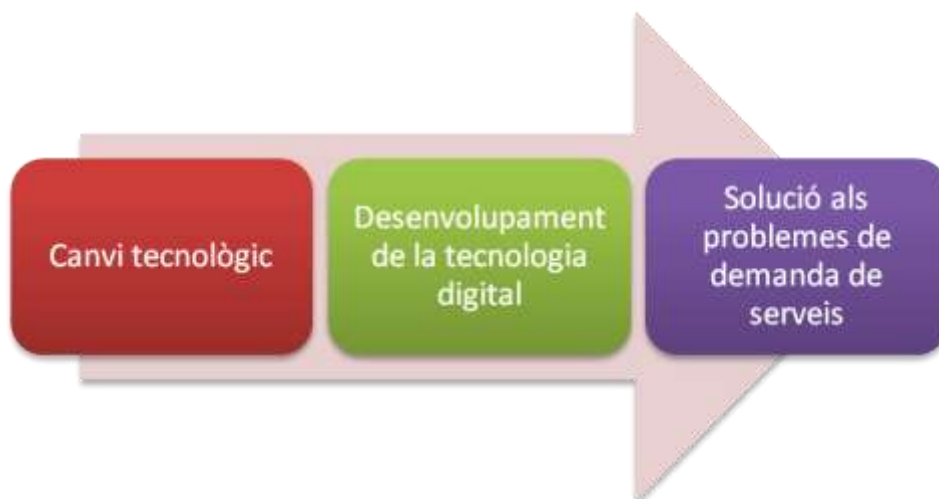
Entre els anys 2000 i 2010 hi ha a l'Estat espanyol, i a la resta d'Europa (recomanació de la UE a tots els estats membres del cessament coordinat de les emissions analògiques, previst en un principi per a l'any 2012),¹ una època de transició entre el sistema analògic i el digital, que ofereixen per a un mateix fi (les emissions televisives i radiofòniques) diferents característiques. La balança es decanta, finalment, per la que més possibilitats ofereix: el sistema digital.

Aquesta transició de la televisió analògica a la televisió digital és una de les preocupacions principals de les economies mundials, i és vista com una oportunitat única per revitalitzar la indústria electrònica de consum i per promoure els sectors d'alta tecnologia relacionats amb aquesta i amb la implantació a Europa de l'anomenada societat de la informació, ja que aquesta transició s'ha convertit en part d'una agenda molt més gran de desenvolupament per a les noves tecnologies de la informació i la comunicació (TIC), com una forma d'assegurar el creixement econòmic a llarg termini i promoure la inclusió social (García Leiva, 2006).

¹ *Communication on accelerating the transition from analogue to digital broadcasting*; COM 2004 (204) final.

El canvi tecnològic amplia notablement les possibilitats d'explotació de l'espectre radiològic, i la transició de la tecnologia analògica a la digital suposa una solució a la demanda d'espai en aquest espectre per a altres serveis de creixement exponencial (telefonía mòbil, principalment). A la vegada ha permès als governs cobrir el dèficit públic gràcies als ingressos generats pel fet d'assignar-se al millor postor (García Leiva, 2006).

1.2 Què és la televisió digital per ones terrestres?

La **televisió digital terrestre (TDT)** és el resultat d'aplicar la tecnologia digital al senyal de televisió per després transmetre-la per mitjà d'ones hertzianes terrestres, és a dir, les que es transmeten per l'atmosfera sense necessitat de cable o satèl·lit i que es reben per mitjà d'antenes UHF convencionals.

Antena UHF convencional

La TDT donarà cobertura a tot el territori estatal gràcies al Pla Nacional de Televisió Digital. L'accés a la TDT és gratuït. No cal contractar cap servei amb operadors, ni inscriure's en el registre de cap entitat. En conseqüència, no hi haurà ni quotes mensuals ni altes de cap classe. Només caldrà adquirir un sintonitzador digital que s'adapti a l'antena de la nostra comunitat.

La TDT arriba per substituir la televisió analògica convencional i tradicional, ja que aporta nombrosos avantatges tant per a l'espectador (més qualitat d'imatge i so, major nombre de canals, guia electrònica, serveis interactius...) com per als operadors (noves formes d'explotació del mercat, nous *targets* d'audiència...).

Descodificador de TDT

Tot això ha justificat un canvi tecnològic complex que s'està desenvolupant de manera sostenible i progressiva amb la posada en funcionament de nous canals i serveis i l'apagament planificat dels senyals analògics (*switch-off*) de manera gradual. En el cas de les Illes Balears l'apagament es portarà a terme

el dia 30 de juny de 2009 en el cas de Menorca i les Pitiüses, i el 31 de desembre de 2009 en el cas de Mallorca.

Sigui com vulgui, l'abril de 2010 no quedarà opció: el pas a la tecnologia digital serà obligatori i es produirà la mort definitiva de la televisió analògica a l'Estat espanyol.

1.3 Avantatges i beneficis de la TDT

Són diversos els avantatges que la TDT proporciona enfront de les emissions tradicionals (analògiques). Aquests avantatges són, fonamentalment, cinc:

- **Gran qualitat d'imatge i so**

La televisió digital ofereix una qualitat d'imatge i de so comparable a la d'un DVD pel fet que utilitza la norma MPEG-2. La imatge no presenta distorsions perceptibles a l'ull humà, i no hi ha ni retxes, ni doble imatge ni efecte neu.

Imatge emesa per un canal digital

Imatge emesa per un canal analògic

Gràcies al fet que les emissions digitals són més immunes a les interferències, aquestes mai no mostraran els defectes de senyal que deixava veure la televisió analògica.

El so també guanya en qualitat. Es perdran els renous molestos de fons derivats de la mala qualitat de la recepció. A més, la TDT garanteix la possibilitat tècnica d'emetre en estèreo i amb capacitat multilingüe en tot l'Estat, a diferència del sistema analògic, que actualment només ofereix aquestes característiques per mitjà d'algunes televisions autonòmiques o als centres urbans de Madrid i Barcelona.

- **Més quantitat de canals de televisió**

En l'actualitat, les emissions de televisió es produeixen en la banda UHF de l'espai radioelèctric. Aquesta banda té un total de 49 freqüències disponibles (que corresponen als canals múltiples 21 a 69, ambdós inclosos). Cada senyal analògic ocupa un canal d'UHF complet i necessita que els canals adjacents estiguin buits perquè no es produeixin interferències. Per tant, podem determinar que les emissions analògiques fan un ús poc eficient de les freqüències disponibles.

Per la seva part, les emissions digitals ocupen menys espai, de manera que permeten que en cada canal múltiple hi viatgin entre 4 i 5 canals de televisió transportats en un únic senyal digital. A més, un canal múltiple digital no necessita que els canals adjacents estiguin buits; per tant, es fa un ús molt més eficient dels canals disponibles.

- **Valors afegits (serveis interactius)**

La TDT porta una novetat que té a veure amb la relació entre el telespectador i el televisor. La TDT permetrà accedir a espais interactius, com ara: informacions i tramitacions amb l'Administració pública; informació meteorològica, aeroportuària i de carreteres; informacions de darrera hora; etc. La participació en concursos i sortejos és una altra de les possibilitats que ofereix la TDT.

Segons el servei que s'utilitzi, es podran trobar diferents tipus de canals de tornada, encara que els més habituals seran el telefònic i l'ADSL, amb la finalitat d'enviar opinions i formularis o poder participar en concursos.

Tot això s'aconsegueix mitjançant serveis interactius programats sota l'estàndard MHP, que els mateixos operadors de televisió utilitzaran per ampliar els serveis que ofereixen mitjançant l'emissió de televisió. I encara més, ja que també tindrem accés a informació addicional sobre el programa que miram i dels següents mitjançant l'EPG (guia de programació

electrònica). En pocs segons podrem conèixer quins programes s'emeten aquell dia o quins són les pel·lícules que s'emetràn pròximament.

- **Nous formats d'emissió**

Les emissions digitals permeten als operadors ajustar el format d'aquestes als requeriments dels continguts que s'ofereixin en aquest moment. Així, en la TDT es poden dur a terme emissions en format panoràmic 16:9, el mateix que s'utilitza habitualment en les pantalles de cinema, per oferir una imatge més àmplia i que ofereix visions més completes de les escenes.

Aquest format és utilitzat, com ja s'ha comentat, majoritàriament en el cinema, però cada vegada són més les produccions de sèries i programes de televisió que l'utilitzen per les possibilitats que ofereix la tecnologia digital. En l'actualitat, ja hi ha emissions panoràmiques d'esdeveniments esportius, pel·lícules, etc., tot i que encara no estan generalitzades. És qüestió de temps que les emissions guanyin en qualitat i espectacularitat gràcies a la utilització del format panoràmic.

La TDT també permet fer el salt a l'alta definició. A dia d'avui no hi ha emissions regulars en aquest format, però s'estima que el 2010 alguns operadors llançaran els seus senyals en alta definició, de manera que oferiran una resolució de la imatge cinc vegades l'actual.

Les emissions digitals admeten diversos formats d'imatge, cadascun amb proporcions distintes que s'adeqüen a diferents emissions (cinema, esports, sèries, etc.). Així, en les emissions 4:3, que corresponen al format tradicional, les imatges tenen 4 mesures d'ample per cada 3 d'alt. En les emissions panoràmiques, de 16:9, les imatges tenen una proporció de 9 mesures d'alt per 16 d'ample (utilitzada en el cinema, encara que també cada vegada més en televisió per a sèries o retransmissions esportives).

Sense necessitat de variar la resolució, es poden emetre continguts en format panoràmic utilitzant tota la resolució de què es disposa. Així, indicant mitjançant el senyal WSS (*wide screen signal*) que l'emissió és panoràmica, els descodificadors poden readaptar automàticament el format al tipus de televisor que tinguem. Si aquest és 4:3, s'introduiran franges negres a les zones superior i inferior; mentre que si el televisor és 16:9, la imatge s'expandirà per tota la pantalla. En els dos casos les proporcions estaran readaptades, per la qual cosa la visualització serà totalment correcta i s'aprofitarà al màxim la resolució de les imatges.

Imatge 4:3

Imatge panoràmica 16:9

Imatge 4:3 letterbox

No obstant això, en l'actualitat encara no s'està fent tot l'ús d'aquesta possibilitat a Espanya, per això els operadors emeten els continguts panoràmics en format *letterbox* (és a dir, emetent franges negres a les àrees superior i inferior de la imatge), fet que impedeix obtenir una visió òptima de les imatges en televisors panoràmics a causa de la necessitat de fer zoom.

- **Recepció mòbil i portàtil**

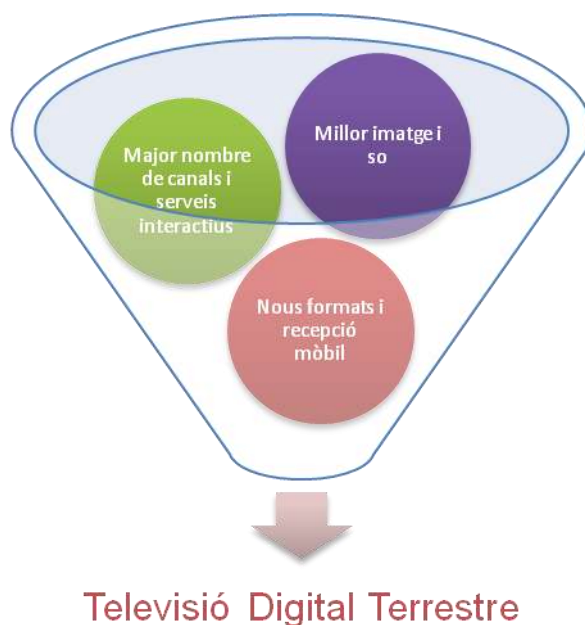
Les emissions de TDT, a diferència d'altres sistemes de televisió digital (com satèl·lit o cable), permeten la recepció portàtil i mòbil.

La recepció portàtil implica que el senyal pot ser rebut directament per un aparell de televisió amb una simple antena telescòpica, sempre que estigui

situada dins la zona de cobertura. Aquests dispositius poden ser PDA, telèfons mòbils, consoles portàtils de videojocs, etc., que utilitzen la norma estàndard DVB-H, desenvolupada pel grup internacional DVB, per visualitzar la televisió en dispositius mòbils.

La recepció mòbil suposa que la televisió, no tan sols pot ser rebuda en qualsevol lloc de manera estàtica, sinó també en moviment (per exemple, en mitjans de transport com un autobús, un tren o fins i tot en cotxes particulars).

1.4 La tecnologia MHP (Multimedia Home Platform)

La televisió digital porta una rica oferta audiovisual, amb notables avantatges respecte a la televisió convencional analògica, però també obliga el telespectador a canviar d'actitud davant el televisor, ja que a partir d'ara no es limitarà a «mirar-lo», sinó que també hi interactuarà. Per poder implantar aplicacions que funcionin de manera universal, és necessari arribar a un conveni o estàndard que permeti, mitjançant una única especificació, programar una gran varietat d'aplicacions interactives. En aquest context va sorgir MHP.

El 1997 va néixer DVB-MHP, una activitat llançada pel projecte DVB (Digital Video Broadcasting) amb l'objectiu d'estandarditzar els elements que conformen una plataforma a la llar, clau perquè les aplicacions multimèdia tinguessin èxit. I encara que inicialment aquesta plataforma va ser pensada per a tot tipus d'aplicacions multimèdia, ràpidament el principal focus d'atenció es va centrar en les aplicacions interactives per als sistemes de televisió digital. El febrer de 2000, en la vint-i-vuitena trobada del DVB-Steering Board es presenta la primera especificació de l'estàndard, MHP 1.0. El novembre de 2001, se'n va presentar la versió 1.1.

La tecnologia MHP es pot utilitzar a través de les emissions de televisió digital, ja sigui per cable, satèl·lit o televisió terrenal. Aquesta tecnologia permet convertir el receptor de televisió en un veritable terminal multimèdia amb el qual accedir a tot tipus de serveis en línia, inclosa la connexió a Internet. El 2002,

alguns descodificadors MHP van començar a estar disponibles en el mercat, encara que a preus elevats.

La tecnologia MHP està basada en Java; per tant, no suposa partir des de zero, i constitueix una interfície oberta en què es poden implantar aplicacions molt variades, a mesura que apareguin diferents necessitats fruit de l'evolució del mercat o de la societat en general; és a dir, es pot ampliar la funcionalitat del dispositiu d'usuari mitjançant baixades de programes que poden provenir de distints subministradors. L'estàndard MHP consisteix bàsicament en una API (interfície de programació d'aplicacions) que permet programar aplicacions multimèdia d'una manera normalitzada. D'aquesta manera, qualsevol receptor de televisor digital que incorpori MHP podrà accedir a tots els serveis desenvolupats d'acord amb aquesta norma.

Com que DVB va decidir adoptar el llenguatge Java, també es va extreure la màquina virtual específica i part de les llibreries estàndards desenvolupades per Sun Microsystems, com a punt de partida per definir l'entorn MHP. Per tant, el fet que hi hagi una màquina virtual Java és la principal característica d'un terminal MHP. Aquesta màquina virtual permet executar les aplicacions DVB-J, transportades en el canal de difusió, i que són les principals destinatàries de la interfície MHP.

La clau de l'èxit resideix a aconseguir un aïllament d'aquestes aplicacions respecte dels recursos dels descodificadors. Si a més tots els implicats adoptassin l'API utilitzada per desenvolupar les aplicacions, aquestes serien compatibles amb qualsevol plataforma del mercat. El resultat d'aquest esforç d'estandardització seria que s'obtindria una plataforma digital compatible amb DVB que presentaria una API de programació unificada i que les aplicacions serien intercanviables entre proveïdors.

Amb totes aquestes possibilitats damunt la taula, s'obtenen nombrosos avantatges. A més de disminuir les despeses de desenvolupament dels proveïdors de serveis interactius, s'aconseguiria oferir una gran mobilitat als usuaris finals, que lliurement podrien acudir a un punt de venda a seleccionar

un descodificador digital segons les seves preferències. Amb aquest descodificador únic, els usuaris podrien abonar-se a qualsevol de les ofertes del mercat, i en el cas de voler estar abonat a un altre operador més, no necessitarien disposar d'una pila de descodificadors a la seva llar, ja que totes les emissions i aplicacions serien compatibles entre si.

La tecnologia MHP suporta molts tipus d'aplicacions, entre els quals s'inclouen:

- Les guies de programació electrònica (EPG).
- Serveis d'informació (teletext, notícies, trànsit, loteries, meteorologia, informació de l'Administració, informació esportiva...).
- Aplicacions sincronitzades per a continguts de TV (publicitat interactiva, concursos...).
- Transaccions segures per a *I-commerce* (servei de compres, lloguer...).

Portal de notícies de TVC

Portal de serveis de TVE

Aplicació 3XL de TVC

En definitiva, l'MHP obre un món nou de possibilitats que només pot donar-se amb la tecnologia digital.

Cal assenyalar, emperò, que si bé la idea de molts dels operadors és oferir serveis interactius i de valor afegit com els esmentats abans, caldrà disposar de descodificadors MHP, molt més costosos que els descodificadors normals de TDT. Segons IB3, en aquests moments gairebé no es poden trobar aquest tipus de descodificadors a tot l'Estat espanyol, a diferència d'altres països, com Itàlia, on estan força estesos perquè es va aprofitar el fet que no es podria accedir a emissions en TDT condicionades a pagament per visió (futbol, cinema, etc.) si no es disposava d'un d'aquests aparells.

Un altre aspecte que dificulta la interactivitat és no tenir un canal de retorn. Això vol dir que, si bé el telespectador podrà enviar dades als ens emissors, aquests no els podran respondre perquè no disposen, de moment, de canals de retorn. Per tant, ara com ara, les aplicacions d'MHP seran merament informatives i unidireccionals (tal com el teletext actual), i caldrà esperar un temps fins que els emissors de TDT i els explotadors dels canals de dades i aplicacions MHP disposin de canals de retorn.

De totes maneres, s'han apuntat possibles solucions, com usar línies ADSL o de cable, que, en aquest moment, sí que podrien facilitar canals de retorn als operadors MHP.

Font: ASIMELEC²

² Asociación Multisectorial de Empresas Españolas de Electrónica y Comunicaciones.

2. OBJECTIUS

Objectiu principal

L'objectiu principal de l'estudi és determinar la situació final de les diferents concessions i emissores que es podran sintonitzar a les Illes Balears en cada una de les demarcacions assignades al nostre arxipèlag.

Objectius secundaris

- Identificar quines són les entitats concessionàries de cada un dels canals adjudicats en cada demarcació, i la seva pertinença o afiliació a un grup editorial, una cadena audiovisual o un grup mediàtic.
- Establir el marc legal segons el qual es regula la implantació de la TDT en l'àmbit estatal, europeu, autonòmic i local.
- Conèixer els requisits per a la licitació en concurs públic de les concessions dels diferents canals en totes i cada una de les demarcacions.
- Establir els criteris emprats per adjudicar els diferents canals.
- Determinar el grau d'acompliment dels requisits per part de les entitats concessionàries.
- Identificar possibles irregularitats, a partir de la legislació existent, comeses pels adjudicataris que, emprant concessions locals, pretenen emetre en cadena.
- Establir el grau d'exigència i de presència de la llengua catalana tant pel que fa a l'adjudicació com, posteriorment, en les diferents emissions en TDT per part dels adjudicataris.
- Identificar les raons per les quals alguns licitadors van ser rebutjats, cosa que els obliga a la desaparició, per exemple, el cas de les televisions municipals de gestió directa per part de les corporacions locals.
- Conèixer la situació final en què quedaran els emissors en llengua catalana que fins ara es podien sintonitzar a les nostres illes i que no

pertanyen a les demarcacions assignades al territori insular (TV3, C33, K3, 3/24, Canal 9 i Punt 2).

- Investigar les possibilitats d'ampliar, en el futur, tant el nombre de múltiples digitals, com les demarcacions i els canals.

3. METODOLOGIA

La perspectiva de l'estudi és sintètica, de manera que combina l'anàlisi de la realitat, de les relacions estructurals i de la dinàmica social amb la visió que en tenen els agents, és a dir, amb les opinions formulades pels operadors de televisió de les Illes Balears.

Per assolir els objectius fixats en l'estudi, hem emprat dos tipus de fonts: les fonts primàries i les fonts secundàries.

Les fonts primàries han consistit a fer sis entrevistes amb profunditat a informadors clau, experts en la matèria de l'estudi, que ens han aportat la informació qualitativa necessària per completar la informació que hem extret de les fonts secundàries.

Aquestes entrevistes es van fer mitjançant un qüestionari semiestructurat i s'han enregistrat en àudio (Grup Serra ens va denegar el permís per a l'enregistrament, per la qual cosa vàrem recollir la informació per escrit) per després fer-ne la transcripció literal i l'anàlisi. Les entrevistes es van portar a terme entre els dies 9 i 12 de desembre de 2008.

Els informadors entrevistats han estat un membre del Govern i de l'ens encarregat de les adjudicacions (Direcció General de Tecnologia i Comunicacions, Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació del Govern de les Illes Balears), IB3, Televisió de Mallorca, Falcó Produccions, Canal 4 i Canal 37-Grup Serra.

Pel que fa a les fonts secundàries, aquestes són les relatives a legislació, projectes i tota la documentació que hi ha en relació amb el tema de l'estudi, com notícies en premsa, articles d'opinió, altres estudis relacionats, etc.

Aquesta informació l'hem extreta de fonts documentals i bibliogràfiques que es poden consultar en el punt número 14 d'aquest estudi.

3.1 Fases de l'estudi

3.2 Control de qualitat

Per elaborar aquest estudi, s'han aplicat controls de qualitat interns del nostre sistema així com els definits pel Codi internacional d'investigació social i de mercats CCI/ESOMAR, en el que es fixen els estàndards d'harmonització per a la pràctica de la investigació social, en especial, pel que fa a les entrevistes amb profunditat:

- Garantia de confidencialitat i de l'anonimat del participant.
- Garantia que el que es digui als participants contindrà dades correctes i es complirà, i que els participants no sofriran efectes perjudicials ni situacions incòmodes com a conseqüència directa de l'entrevista.
- Dret a abandonar l'entrevista.
- Permís per fer entrevistes de seguiment.
- Observació/enregistrament de l'entrevista

Per a més informació, consulteu:

www.aedemo.es/aedemo/aedemo3/pdf/trabajo-campo.pdf

4. MARC LEGISLATIU

Si quelcom destaca en el marc legislatiu referent a la TDT és la gran quantitat de normes, de tot tipus, que configuren tot l'entramat legal de la matèria. Cal dir, emperò, que a primer cop d'ull hom té la impressió que s'ha legislat sense previsió, només atenent la immediatesa de l'entrada de la TDT. Aquesta sorgeix tant per motius polítics com per la voluntat dels grans operadors televisius espanyols d'impulsar un sector en què el primer intent d'implantació de la TDT, el canal Quiero TV, va suposar un fracàs de dimensions considerables i va acabar amb el tancament de l'emissora poc temps després de ser creada.

A partir d'aquell moment, els processos legislatius entorn de la TDT s'orienten clarament cap al sector de les televisions locals. De fet, no és fins que es confirma el fracàs del model de TDT pel qual s'havia optat que hi ha una reorientació cap a la televisió local, a la qual s'adjudica el lideratge en la migració cap a la TDT. Així, la Llei 53/2002 preveu que les televisions locals només podran emetre amb tecnologia digital i fixa un màxim de vuit mesos a partir de l'aprovació del Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Local (PTNTDL) per concedir les autoritzacions per emetre.

Tot seguit presentam unes taules en què es recull tota la normativa relacionada amb la TDT, separada segons que aquesta es refereixi a la TDT d'àmbit estatal i autonòmic o a la d'àmbit insular i local.

3.3 Normativa que regeix la televisió estatal i autonòmica

Àmbit de la norma	Títol	Articles i disposicions relacionats amb la TDT estatal i autonòmica	Modificacions
	Llei 4/1980, de 10 de gener, de l'Estatut de la ràdio i la televisió	Tot el text	
	Llei 46/1983, de 26 de desembre, reguladora d'un tercer canal de televisió	Tot el text	
	Llei 7/1985, de 22 de maig, de creació de la Companyia de Ràdio i Televisió de les Illes Balears	Tot el text	
	Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions	Tot el text	<ul style="list-style-type: none"> Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de foment del pluralisme
	Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada	Tot el text	<ul style="list-style-type: none"> Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de foment del pluralisme
	Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat	Tot el text	
	Directiva del Consell 89/552/CEE, de 3 d'octubre de 1989, de televisió sense fronteres	Tot el text	

Àmbit de la norma	Títol	Articles i disposicions relacionats amb la TDT estatal i autonòmica	Modificacions
	<p>Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva europea 89/552/CEE sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva</p>	<p>Tot el text</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Llei 22/1999, de 7 de juny • Disposició addicional quaranta-quatrena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social • Disposició addicional trentena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social • Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de foment del pluralisme • Reial decret 945/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de prestació del servei de televisió digital terrestre • Reial decret 439/2004, de 12 de març, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Local, modificat pel Reial decret 2268/2004, de 3 de desembre, i pel Reial decret 944/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Terrestre
	<p>Directiva 95/47/CE, de 24 d'octubre de 1995, del Parlament i el Consell sobre l'ús de normes per a la transmissió de senyals de televisió</p>	<p>Tot el text</p>	
	<p>Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social</p>	<p>Tot el text</p>	
	<p>Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions</p>	<p>Article 109</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions
	<p>Reial decret 2169/1998, de 9 d'octubre, per la qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Terrenal</p>	<p>Tot el text</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Reial decret 944/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de TDT

Àmbit de la norma	Títol	Articles i disposicions relacionats amb la TDT estatal i autonòmica	Modificacions
	Llei 22/1999, de 7 de juny, de modificació de la Llei 25/1994, de 12 de juliol	Tot el text	<ul style="list-style-type: none"> Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de foment del pluralisme
	Resolució de 21 de juny de 1999, de la Secretaria General de Comunicacions, per la qual es fa públic l'Acord del Consell de Ministres d'11 de juny de 1999, pel qual s'habilita les entitats gestores del servei públic essencial de televisió	Tot el text	
	Llei 53/2002 de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social	Tot el text	<ul style="list-style-type: none"> Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social
	Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions	Tot el text	<ul style="list-style-type: none"> Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de foment del pluralisme
	Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social	Tot el text	
	Reial decret 2268/2004, de 3 de desembre, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de la TDT Local	Tot el text	
	Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la TDT, de liberalització de la TDT, de liberalització de la TV per cable i de foment del pluralisme	Tot el text	
	Reial decret 944/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de la TDT	Tot el text	

Àmbit de la norma	Títol	Articles i disposicions relacionats amb TDT estatal i autonòmica	Modificacions
	Reial decret 945/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de prestació del servei de TDT	Tot el text	
	Decret 85/2005, de 29 de juliol, pel qual es crea i es regula el Registre de Concessionaris de Televisió de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears	Tot el text	
	08/08/2006, anunci pel qual es fa pública l'adjudicació del contracte d'exploració de diversos canals digitals del servei de TDT d'àmbit autonòmic en règim de gestió indirecta a les Illes Balears.	Tot el text	
	Ordre del conseller de Salut i Consum, de 22 de setembre de 2008, per garantir la protecció dels drets dels consumidors i usuaris en el procés d'implantació de la televisió digital terrestre (TDT).	Tot el text	

Font: Producció pròpia a partir de l'anàlisi de les diferents normatives.

D'acord amb la tendència liberalitzadora emergent de documents com l'Informe Bangemann i el Llibre Verd sobre la convergència, la UE ha decidit afavorir la lògica del mercat com a principi rector de la transició cap a la fi de les emissions televisives analògiques. Per això, i tenint en compte el fracàs previ de les iniciatives relatives a la televisió d'alta definició (Directiva MAC), la recerca de consensos entorn dels estàndards tècnics es va delegar en un organisme de caire industrial i comercial, el Digital Video Broadcasting (DVB), que després de consensuar l'adopció comuna del MPEG-2 per a la compressió del senyal televisiu i els estàndards DVB-S, DVB-C i DVB-T per a la difusió, mostraria les seves limitacions enfront dels interessos dividits entorn d'una arquitectura comuna per als serveis d'accés condicional (García Leiva, 2006).

La Directiva 95/47, primer pas en la constitució d'una política europea de televisió digital que estableix per primera vegada el marc *lleuger* que va donar suport al llançament del servei, no seria més que la cristal·lització d'aquest procés en el qual la Unió Europea va acabar traslladant el seu poder de presa de decisions respecte dels estàndards de transmissió de televisió al mercat, ja que el DVB no és més que el camp de lluita dels principals actors del sector.

Amb tot, el marc legal europeu de TDT ha quedat conformat per la Directiva de televisió sense fronteres (Directiva del Consell 89/552/CEE, de 3 d'octubre de 1989) sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva.

En termes de polítiques públiques de televisió a l'Estat espanyol, l'any 1997 es va prendre una opció molt clara per promoure la televisió digital terrestre. Se'n defineixen les bases del règim jurídic a la Llei 66/1997, i el 1998 s'aprova el Pla Tècnic i el Reglament corresponents.³ L'aspecte més remarcant d'aquesta normativa és l'anunci del pas de l'emissió hertziana analògica a l'emissió hertziana digital prevista, aleshores, per al 2012.

³ RD 2169/1998, de 9 de octubre, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de la TDT, i Ordre de 9 d'octubre de 1998, pel qual s'aprova el Reglament Tècnic i de Prestació del Servei de TDT.

Després d'un període d'estancament i, fins i tot, de passes enrere, com la fallida de Quiero TV, el Govern aprova una sèrie de mesures per superar aquesta situació. Entre les modificacions que introdueix el Pla de Mesures Urgents per a l'Impuls de la TDT de la Liberalització de la TV per Cable i Foment del Pluralisme (Llei 10/2005, de 14 de juny), hi apareixen l'avançament de l'apagada analògica al 2010⁴ i la coordinació de dates de llançament de les televisions d'àmbit nacional amb les autonòmiques i locals.

L'estratègia que es determina per a l'apagament analògic en l'àmbit estatal i autonòmic es pot resumir en les passes següents:

- ✓ Inici de les emissions en TDT
- ✓ Cobertura de TDT igual a cobertura d'analògica
- ✓ Període de *simulcast*, emissió en analògic i digital al mateix temps
- ✓ Informació a l'audiència
- ✓ 95% de cobertura

Aquest fet provoca l'aparició de nous canals analògics de TV: Cuatro (canal en obert de Sogecable i que substitueix Canal+) i la Sexta,⁵ que obtingueren una pròrroga per iniciar les emissions en digital, ja que comencen les seves emissions el mes de novembre, que és quan s'estableix l'inici de l'emissió en digital per a la resta de televisions d'àmbit estatal ja existents.

A partir d'aquell moment, tot un seguit de normes estatals i europees han planificat l'espectre en tots els nivells de penetració, és a dir, estatal, autonòmic i local, amb la particularitat que a les Illes Balears i les Canàries s'hi ha afegit un nivell més, que és l'insular, que respon a la voluntat dels governs dels dos arxipèlags (Reial decret 944/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Terrestre).

⁴ El 3 d'abril de 2010 es deixarà d'emetre el senyal analògic i només s'emetrà en digital. Des de 1999 s'assenyalava el 2012 com a data prevista, però el govern del PSOE va decidir avançar la data com a mesura per impulsar la implantació de la TDT.

⁵ La Sexta es constitueix a través de les productores Mediapro, Grupo Árbol, Drive, El Terrat i Bagnet (60%), juntament amb Televisa (40%).

Pel que fa a la televisió d'àmbit estatal i autonòmic, el Pla Tècnic Nacional estableix les bases del que serà el nou panorama radioelèctric estatal. En aquest sentit reserva, per explotar-los en règim de gestió directa, a l'Ens Públic Radiotelevisió Espanyola dos múltiples digitals de cobertura estatal, un dels quals amb capacitat per fer desconnexions territorials d'àmbit autonòmic, i es queda amb 5 canals digitals (canal digital = $\frac{1}{4}$ part d'un múltiplex).

Les altres concessions de canals digitals van ser per a Antena 3 TV (3), Telecinco (3), Sogecable (3), Net TV (2), Veo TV (2) i La Sexta (2).

Cada una de les comunitats autònomes disposarà de dos múltiplex digitals de cobertura autonòmica, un d'ells, amb capacitat per a realitzar desconnexions provincials o insulars, i llibertat per a decidir-ne la gestió: directa o indirecta. Cal assenyalar, però, que finalment en el cas de les nostres illes cap dels dos múltiplex concedits té capacitat per a poder fer desconnexions territorials, en el seu lloc s'han concedit tres múltiplex més de caràcter insular.

També es defineixen les bandes hertzianes de freqüències sobre les quals s'explotarà el servei de TDT a l'Estat espanyol. Aquestes bandes seran les següents:

- a) 470 a 758 MHz (canals 21 a 56)
- b) 758 a 830 MHz (canals 57 a 65)
- c) 830 a 862 MHz (canals 66 a 69)

Els canals compresos entre el 57 i el 65, ambdós inclosos, de la banda de freqüències de 758 a 830 MHz es destinen a establir xarxes de freqüència única d'àmbit territorial autonòmic i provincial.

Tenint en compte la situació descrita, el model espanyol ha optat per aprofitar la TDT per donar entrada a nous operadors, i incrementar la competència, la fragmentació de l'audiència i el desenvolupament del sector (cal assenyalar que alguns crítics pensen que això comportarà també un canvi en el model publicitari, sobretot en els canals més específics amb *targets* d'audiència

diferents de la resta de canals). Mentre que RTVE es decanta, ara com ara, per canals digitals en obert i sense publicitat amb l'objectiu de prioritzar el seu caràcter de servei públic, sembla que Tele 5 i Antena 3 es podrien decidir pel pagament per visió (PPV) o accés condicional (Blàzquez, 2005).

Un altre element innovador de la TDT a l'Estat espanyol és la introducció de la filosofia d'incloure el model privat en l'àmbit de la televisió autonòmica.

Tot i els suposats avantatges que comportarà el desenvolupament d'aquest model, alguns operadors de televisió autonòmica es prenen les emissions en TDT amb certa cautela i troben un greu problema en la distribució de freqüències, ja que el Pla Tècnic Nacional de TDT planteja una cobertura territorial per xarxes de freqüència única sense permetre les desconexions territorials i provincials, ja habituals en analògic, de forma que perdrien un valor important (Blàzquez, 2005).

Més endavant, en aquest estudi, exposarem com queda l'espectre de canals múltiples destinat a donar cobertura de TDT a les Illes Balears en els diferents àmbits: estatal, autonòmic, insular i local.

3.4 Normativa que regeix la televisió local i d'àmbit insular a les Illes Balears

Àmbit de la norma	Títol	Articles i disposicions relacionats amb la TDT local	Modificacions
	Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions	Tot el text	<ul style="list-style-type: none"> Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de foment del pluralisme
	Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada	Article 19	<ul style="list-style-type: none"> Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de foment del pluralisme
	Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat	Tot el text	
	Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva europea 89/552/CEE sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva	Tot el text	<ul style="list-style-type: none"> Llei 22/1999, de 7 de juny Disposició addicional quaranta-quatrena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social Disposició addicional trentena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de foment del pluralisme Reial decret 945/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de prestació del servei de televisió digital terrestre Reial decret 439/2004, de 12 de març, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Local, modificat pel Reial decret 2268/2004, de 3 de desembre, i pel Reial decret 944/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de Televisió Digital Terrestre

Àmbit de la norma	Títol	Articles i disposicions relacionats amb TDT local	Modificacions
	Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres	Tot el text	<ul style="list-style-type: none"> • Reial decret 439/2004, de 12 de març, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Local, modificat pel Reial decret 2268/2004, de 3 de desembre • Reial decret 944/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de TDT • Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social • Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social
	Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions	Article 109	<ul style="list-style-type: none"> • Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions
	Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social	Tot el text	<ul style="list-style-type: none"> • Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social
	Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions	Tot el text	<ul style="list-style-type: none"> • Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de foment del pluralisme
	Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social	Tot el text	
	Reial decret 439/2004, de 12 de març, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de Televisió Digital Local	Tot el text	<ul style="list-style-type: none"> • Reial decret, 2268/2004, de 3 de desembre • Reial decret 944/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de la TDT
	Reial decret, 2268/2004, de 3 de desembre, de modificació del Pla Tècnic Nacional de la TDT Local	Tot el text	

Àmbit de la norma	Títol	Articles i disposicions relacionats amb la TDT local	Modificacions
	21/12/2004, anunci pel qual es fa pública l'adjudicació del contracte d'exploració de diversos canals digitals del servei de TDT d'àmbit local en règim de gestió indirecta a les Illes Balears	Tot el text	
	Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la TDT, de liberalització de la TDT, de la liberalització de la TV per cable i de foment del pluralisme	Tot el text	
	Reial decret 944/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de TDT	Tot el text	
	Reial decret 945/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de prestació del servei de TDT	Tot el text	
	Decret 85/2005, de 29 de juliol, pel qual es crea i es regula el Registre de Concessionaris de Televisió de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears	Tot el text	
	31/01/2006, anunci pel qual es fa pública l'adjudicació del contracte de gestió de servei públic d'àmbit insular per a les illes d'Eivissa i Formentera	Tot el text	
	31/01/2006, anunci pel qual es fa pública l'adjudicació del contracte de gestió de servei públic d'àmbit insular per a l'illa de Menorca	Tot el text	
	31/01/2006, anunci pel qual es fa pública l'adjudicació del contracte de gestió de servei públic d'àmbit insular per a l'illa de Mallorca	Tot el text	

Àmbit de la norma	Títol	Articles i disposicions relacionats amb la TDT local	Modificacions
	Decret 31/2006, de 31 de març, pel qual es regula el règim jurídic de les concessions per a la prestació del servei de TDT en l'àmbit territorial de les Illes Balears	Tot el text	
	08/08/2006, anunci pel qual es fa pública l'adjudicació del contracte d'explotació de diversos canals digitals del servei de TDT d'àmbit local en règim de gestió indirecta a les Illes Balears (canals insulars)	Tot el text	
	09/06/2007, anunci pel qual es fa pública l'adjudicació del contracte d'explotació de diversos canals digitals del servei de TDT d'àmbit local en règim de gestió indirecta a la Illa de Mallorca	Tot el text	
	Ordre del conseller de Salut i Consum, de 22 de setembre de 2008, per garantir la protecció dels drets dels consumidors i usuaris en el procés d'implantació de la televisió digital terrestre (TDT).	Tot el text	

Font: Producció pròpia a partir de l'anàlisi de les diferents normatives.

Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres

El primer intent de regular la televisió local per ones terrestres a l'Estat espanyol es va iniciar l'any 1995, amb la promulgació de la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres. Aquesta llei es fonamenta en els principis següents:

- L'àmbit territorial de cobertura està limitat al nucli urbà de població del municipi corresponent (article 3), i es pot estendre a altres nuclis del municipi si així ho aconsella el nombre d'habitants.
- La gestió del servei la pot fer el mateix municipi o particulars mitjançant concessió administrativa, amb atorgament previ dels títols habilitants corresponents, la validesa dels quals és per a un termini de deu anys,⁶ prorrogable per igual període de temps. Aquesta concessió s'ha d'atorgar mitjançant concurs públic, obliga a l'explotació directa del servei i és intransferible (article 5).
- Les televisions locals per ones terrestres (TDTL) no poden emetre o formar part d'una cadena de televisió. S'entén que emeten en cadena les TDTL quan difonen la mateixa programació durant més del 25% del temps total d'emissió setmanal, ni que sigui en diferent horari (article 7).
- El nombre de concessions per prestar el servei es fixa en una per àmbit territorial, encara que podran ser dues concessions si la disponibilitat de l'espectre radioelèctric ho permet i sempre que una sigui gestionada pel municipi (article 4).
- La competència d'atorgament de les concessions és potestat de les comunitats autònomes (article 9.1).
- Per prestar el servei, cal assignar prèviament la freqüència, la qual cosa ha de fer l'òrgan competent de l'Administració general de l'Estat (article 10).

⁶ Aquest termini fou ampliat de cinc a deu anys mitjançant l'article 3.5 de la Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la TDT, de liberalització de la TV per cable i de foment del pluralisme.

- La prestació del servei de TDTL s'inspirà en els principis següents (article 6):
 - a) L'objectivitat, la veracitat i la imparcialitat de les informacions.
 - b) La separació entre informacions i opinions, la identificació del qui mantenen les opinions i la lliure expressió d'aquestes amb els límits de l'apartat 4 de l'article 20 de la Constitució.
 - c) El respecte al pluralisme polític, religiós, social, cultural i lingüístic.**
 - d) El respecte a l'honor, la fama, la vida privada de les persones i tots els drets i llibertats que reconeix la Constitució.
 - e) La protecció de la joventut i de la infància, de conformitat amb el que estableix el capítol IV de la Llei 25/1994.
 - f) El respecte dels valors d'igualtat recollits en l'article 14 de la Constitució.
 - g) La promoció dels interessos locals, impulsant, per a això, la participació de grups socials d'aquest caràcter a fi de fomentar, promoure i defensar la cultura i la convivència locals.
- Les emissores de televisió local que emetien amb anterioritat a l'1 de gener de 1995 havien d'obtenir, per continuar la seva activitat, la concessió corresponent d'acord amb aquesta Llei. En cas de no obtenir-la, havien de deixar d'emetre en un termini de vuit mesos (punt 1 de la disposició transitòria única).

Aquesta llei mai no es va desenvolupar en els termes inicialment establerts pel fet que l'Administració no va assignar les freqüències corresponents a cadascun dels municipis. No obstant això, ha estat modificada gradualment i, per tant, ha continuat essent la base legislativa de la televisió local terrestre actual.

Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social

La Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, imposa determinades obligacions d'emissió, a saber:

- La disposició addicional trentena estableix que els titulars de concessions per prestar el servei públic de televisió d'àmbit local estan obligats a **emetre programes televisius originals durant un mínim de 4 hores diàries i 32 de setmanals**. Quatre d'aquestes hores han d'estar compreses necessàriament entre les 13 i les 16 hores i entre les 20 i les 23 hores, i han de correspondre a continguts relacionats amb l'àmbit territorial de cobertura del servei de difusió per al qual tinguin atribuïda la llicència. Aquesta mateixa disposició permet que els operadors de TV digital local emetin en cadena durant un màxim de 5 hores al dia i 25 de setmanals.
- D'altra banda, la disposició addicional trentena primera estableix que els adjudicataris de concessions per prestar el servei públic de TDT subjectes a la Llei 41/1995 poden utilitzar tecnologia analògica per a la difusió de les seves emissions durant dos anys a comptar des de l'1 de gener de 2004 (sempre que així ho permetin les disponibilitats i la planificació establerta en els plans nacionals de televisió), si bé habilita el Govern per modificar aquest termini en vista de l'estat de desenvolupament i penetració de la tecnologia digital de difusió de televisió per ones terrestres.

Per tant, i segons aquesta última disposició, els concessionaris de TDTL subjectes a la Llei 41/1995 han d'aturar les emissions analògiques l'1 de gener de 2006.

Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Local

El PTNTDL va ser aprovat mitjançant el Reial decret 439/2004, de 12 de març, i va pretendre ser l'inici d'un segon intent de regularització de la televisió local a Espanya. Les seves principals característiques són les següents:

- S'estableixen 266 demarcacions locals que agrupen un o més municipis, i se'ls adjudica un canal múltiple a cadascuna pel qual es poden transmetre, almenys, quatre programes de televisió digital.
- S'estableix un límit de fins al 20% de la capacitat de transmissió digital del canal múltiple per a la transmissió de serveis addicionals de dades, sempre que s'asseguri una qualitat de servei satisfactòria.
- La titularitat de la concessió del domini públic radioelèctric la compartiran les entitats que accedeixin a l'aprofitament de programes dintre del canal múltiple. Aquestes entitats haurien d'establir de comú acord la gestió del canal.
- Els municipis inclosos dins una demarcació i, en el seu cas, els òrgans de govern de l'administració insular, poden acordar la **gestió directa** (pública) de la TDTL dins els canals múltiples corresponents a cada demarcació.
- Les comunitats autònomes han de determinar el nombre de programes que es reserven a les corporacions locals i consells insulars. **Es garanteix, almenys, un programa per demarcació, i en el cas de les administradores insulars, dos.** Excepcionalment, les comunitats autònomes poden atorgar un segon programa per a la gestió directa dels ens locals.

El Reial decret 439/2004 marca la xifra de 100.000 habitants com el llindar per concedir múltiples digitals per emetre televisió local a cada municipi, com a norma general. A les Illes, aquesta densitat de població només s'assoleix a Palma, i les subsegüents divisions administratives en demarcacions digitals s'han fet més per criteris físics que no poblacionals. Així, aquest RD determina 7 demarcacions de TDT a les Balears. A Mallorca n'hi ha cinc: Palma, Inca,

Manacor, Pollença i Sóller, més la de Menorca, i la d'Eivissa i Formentera. En total, 28 canals diferents.

Modificació del Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Local

El PTNTDL va ser modificat mitjançant el Reial decret 2268/2004, de 3 de desembre, amb l'objecte de fer ajustaments en les demarcacions i adjudicar alguns múltiples addicionals; establir el reinici del còmput dels terminis que afectaven determinades comunitats autònomes, i, a més, ampliar en dos anys la possibilitat d'utilitzar la tecnologia analògica als adjudicataris de concessions de televisió digital local amb unes condicions determinades. Més concretament, aquesta disposició legal:

- Modifica els àmbits d'algunes demarcacions i se n'hi afegeixen altres de noves fins a arribar a les 281.
- Amplia en dos anys, a comptar des de l'1 de gener de 2006, el termini al qual es refereix l'apartat 5 de la disposició transitòria segona de la Llei 41/1995 (introduït mitjançant la disposició addicional trenta-unena de la Llei 62/2003), a què s'ha fet referència en el punt 2.3. Per tant, les emissions de televisió local amb tecnologia analògica haurien d'haver cessat el primer de gener d'aquest mateix any 2008.

Reial decret 944/2005, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Terrestre

La disposició final primera del Reial decret 944/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Terrestre, modifica el PTNTDL amb la introducció de nous múltiples digitals de caràcter insular: tres a les Illes Balears i set a les Canàries, de manera que augmenta a 291 el nombre total de demarcacions de TDTL.

NOMBRE DE CANALS MÚLTIPLES DE TDTL ASSIGNATS PER CCAA

Font: MITYC⁷

⁷ Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Decret 31/2006, de 31 de març, pel qual es regula el règim jurídic de les concessions per a la prestació del servei de televisió local per ones terrestres en l'àmbit de les Illes Balears⁸

Les Illes Balears van ser la primera comunitat autònoma que va convocar i va resoldre el concurs públic corresponent per atorgar concessions per a la gestió del servei públic de televisió local per ones terrestres, cosa que va permetre dotar de l'estabilitat jurídica necessària els projectes de televisió local balear. En aquest sentit, és un recull del que preveuen les normes generalistes esmentades anteriorment i estableix que:

- S'entén per televisió local per ones terrestres, exclusivament als efectes d'aquest Decret, l'emissió o la transmissió d'imatges no permanents adreçades al públic mitjançant ones electromagnètiques propagades per una o diverses estacions transmissores ubicades al territori de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, sempre que no formin part d'una televisió de gestió directa de l'Estat o d'una comunitat autònoma o d'una concessió de televisió d'àmbit estatal o autonòmic balear.
- Amb caràcter general, els principis inspiradors (que en si mateixos constitueixen obligacions) de l'activitat de les televisions locals per ones terrestres són els següents:
 - a) L'objectivitat, la veracitat i la imparcialitat de les informacions.
 - b) La separació entre informacions i opinions, la identificació de les persones que formulen aquestes opinions i la seva lliure expressió d'acord amb el que estableix l'article 20.4 de la Constitució espanyola.
 - c) El respecte al pluralisme polític, religiós, social, cultural i lingüístic.**
 - d) El respecte a l'honor, a la intimitat personal i familiar, a la pròpia imatge i als altres drets i llibertats reconeguts en la Constitució

⁸ Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació del Govern de les Illes Balears.

espanyola.

- e) La protecció de la joventut i de la infància.
 - f) El respecte als valors d'igualtat recollits en l'article 14 de la Constitució espanyola.
 - g) El foment i la defensa dels interessos locals, així com la promoció de la convivència, i l'impuls, a aquest efecte, de la participació en el mitjà dels grups socials de l'àmbit territorial corresponent.
 - h) La protecció de la cultura pròpia de les Illes Balears i la normalització i l'ús de la llengua pròpia.**
 - i) La protecció de la dignitat i dels drets de la dona i la promoció efectiva de la igualtat sense distinció de sexe.
 - j) El foment de comportaments que tendeixin a utilitzar correctament els recursos naturals i a defensar i preservar el medi ambient.
 - k) La separació perceptible de la programació i de la publicitat, de manera que resulti inequívoc el caràcter publicitari dels missatges.
 - l) La potenciació de la indústria audiovisual de continguts present en el territori de cobertura i, en general, a les Illes Balears
- Programes de televisió local per ones terrestres: són susceptibles de ser gestionats per corporacions municipals i consells insulars (**gestió directa**).
 - Programes de televisió local per ones terrestres: són susceptibles de ser gestionats per persones físiques o jurídiques de caràcter privat (**gestió indirecta**).
 - L'atorgament de les concessions de gestió i d'explotació dels canals és competència del Govern de les Illes Balears.

Quant a les obligacions de les concessionàries del servei, aquestes estan determinades pel que disposa l'article 16, del qual podem veure un extracte de les disposicions que estan més relacionades amb els objectius de l'estudi:

- a) Respectar totes les característiques tècniques aprovades per l'Administració de telecomunicacions i assignades en el títol d'habilitació.
- b) Gestionar directament la concessió, la qual no es pot transmetre ni cedir de cap manera.
- c) Mantenir la participació del capital i no alterar la titularitat de les accions o títols equivalents de la societat concessionària, sense l'autorització prèvia de la persona titular de la conselleria competent.
- d) Emetre quatre hores diàries i trenta-dues hores setmanals, com a mínim. A l'efecte de complir aquesta obligació, en cap cas no es poden computar les emissions merament repetitives ni les consistents en imatges fixes ni el temps destinat a publicitat i televenda.
- e) **Emetre programes de producció pròpia o coproduïts un mínim del 60% del temps d'emissió. A aquest efecte, es pot computar la programació realitzada per tercers a les Illes Balears fins a un màxim del 40% del percentatge abans esmentat.**
- f) Les concessionàries queden obligades a introduir les innovacions tecnològiques que permetin una gestió més eficient del canal múltiple i una millor utilització de la taxa de bits assignada.
- g) **Complir les exigències de normalització lingüística derivades de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, en els termes següents:**
 - **Que la llengua pròpia de les Illes Balears sigui l'usual de les emissions de la televisió, dels serveis addicionals i dels altres teleserveis que ofereixi. Pel que fa a les emissions, es considera que s'acompleix aquesta obligació quan l'ús de la llengua catalana sigui superior al 50% del temps d'emissió en cadascuna de les franges horàries de la programació.**
 - **Que les comunicacions i notificacions es facin almenys en la llengua pròpia de la Comunitat Autònoma de les Illes**

Balears.

- **Que s'usin les modalitats lingüístiques insulars pròpies de les Illes Balears.**

- h) Complir les normes que regulen els continguts de la programació i la publicitat vigents a les Illes Balears i, específicament, els principis establerts en l'article 4 d'aquest Decret i la normativa aplicable a protecció de menors.
- i) Respectar els compromisos de programació inclosos en la seva oferta i que, per tant, formen part del contracte concessional.
- j) Facilitar les comprovacions i les inspeccions que hagi de dur a terme l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o una altra entitat o òrgan competent.

Ordre del conseller de Salut i Consum, de 22 de setembre de 2008, per garantir la protecció dels drets dels consumidors i usuaris en el procés d'implantació de la televisió digital terrestre (TDT)

Aquesta ordre té com a característica principal el fet de determinar la identificació dels aparells descodificadors en dos grups: no interactius i interactius.

- Cal indicar en qualsevol document d'oferta, de manera que sigui visible i fàcilment perceptible, si l'aparell que s'ofereix està preparat per rebre la televisió digital terrestre, si té receptor extern o integrat, així com si té funcions interactives o no.
- S'entén que l'aparell té funcions interactives si permet accedir a serveis i aplicacions de valor afegit, així com serveis d'accés a la societat de la informació.
- Cal indicar de manera visible en els aparells exposats per a la venda en els establiments comercials, en el mateix camp visual en què constin les altres característiques, el contingut de l'apartat anterior.
- Les indicacions esmentades en els punts anteriors, quant a la funció, s'han de fer de la manera següent:
 - ✓ Si l'aparell tan sols permet rebre els senyals de TDT, s'ha d'indicar només amb el logotip i la indicació «**no interactiu**»:

- ✓ Si l'aparell permet *interactuar* amb els continguts de la TDT, a més del logotip DVB, s'ha d'indicar: «**model interactiu**».

5. L'ESPAI RADIOELÈCTRIC A LES BALEARS: CONFIGURACIÓ DELS DIFERENTS CANALS MÚLTIPLEXS A LES ILLES BALEARS

La Llei 53/2002 (art. 109) modifica la Llei 41/1995, de televisió local per ones terrestres, en fixar-ne els criteris per elaborar un pla tècnic de televisió local digital, i queden, per tant, derogades les previsions abans descrites i mai desenvolupades per dissenyar d'un pla tècnic de televisió local analògica.

Amb aquesta norma es planteja una nova concepció territorial de la televisió local que ja no s'identificarà amb el municipi: el nou pla tècnic ha d'estructurar el territori espanyol en demarcacions (bàsicament àrees de cobertura) que han de configurar-se basant-se en criteris essencialment poblacionals. Així, sempre que la disponibilitat d'espectre ho permeti, s'han de reservar canals múltiples (un canal = 4 programes i serveis de valor afegit o canal de dades) per a cadascuna de les capitals de província i autonòmiques i per als municipis amb una població superior als 100.000 habitants.

Igualment, sempre segons les previsions de la Llei 53/2002, «el pla podrà reservar canals múltiples per atendre conjuntament les necessitats de diversos municipis confrontants la població de dret total dels quals sigui superior a 25.000 habitants o la cobertura dels quals inclogui tots els municipis en un radi d'almenys 25 quilòmetres».

El Reial decret 439/2004 marca la xifra de 100.000 habitants com el llindar per concedir múltiples digitals per emetre televisió local a cada municipi, com a norma general. A les Illes, aquesta densitat de població només s'assoleix a Palma, i les subsegüents divisions administratives en demarcacions digitals s'han fet més per criteris físics que no poblacionals. Així, aquest RD determina 7 demarcacions de TDT a les Balears, que disposaran de quatre programacions diferents per a cadascuna. A Mallorca n'hi ha cinc: Palma, Inca, Manacor, Pollença i Sóller, més la de Menorca, i la d'Eivissa i Formentera. 28 canals diferents en total, sense que cap canal pugui emetre fora de les demarcacions que li hagin estades adjudicades, així i, a tall d'exemple, els

canals de la demarcació d'Eivissa no es podran veure a la resta d'illes llevat que s'emeti en cadena.

El Reial decret 944/2005, de 29 de juliol, en la disposició final primera, concedeix a les Illes Balears i les Canàries un múltiplex més de caràcter insular per a cada una de les illes que formen part d'ambdós arxipèlags.

Per tant, a les Balears l'espectre de demarcacions locals passa de les 7 fixades en un principi a les 10 finals (7 locals + 3 insulars). El Govern de les Illes Balears va adjudicar la gestió del servei als consells insulars, els quals s'han reservat dos canals per a les televisions respectives; pel que fa a la resta, el Govern les va treure a concurs per a la gestió privada o indirecta.

En aquest apartat reflectirem com queda l'espectre de canals múltiples destinats a les nostres illes en el conjunt de la comunitat, a cada illa i a les set demarcacions locals.

Tot seguit presentem d'una forma més gràfica tota la informació relacionada amb la configuració dels diferents canals i programes de TDT als quals podem accedir des de les Illes Balears.

5.1 Múltiplexs amb recepció a les Illes Balears

CANAL MÚLTIPLEXS	DESCONEXIONS TERRITORIALS	ÀMBIT	DEMARCACIÓ	OPERADORS	CADENES
RGE (63)	Sí	Estat	Estat	RTVE	
	Sí	Estat	Estat	RTVE	
	Sí	Estat	Estat	RTVE	
	Sí	Estat	Estat	RTVE	
66	No	Estat	Estat	RTVE	
	No	Estat	Estat	VEO TV	
	No	Estat	Estat	VEO TV	
	No	Estat	Estat	VEO TV	
	No	Estat	Estat	NET TV	

Font: www.mundoplus.tv/www.impulsatdt.es.

CANAL MÚLTIPLEX	DESCONEXIONS TERRITORIALS	ÀMBIT	DEMARCACIÓ	OPERADORS	CADENES
67	No	Estat	Estat	SOGECABLE	
	No	Estat	Estat	SOGECABLE	
	No	Estat	Estat	SOGECABLE	
	No	Estat	Estat	SOGECABLE	
	No	Estat	Estat	GESTORA DE INVERSIONES AUDIOVISUALES	
68	No	Estat	Estat	GESTEVISIÓN TELE 5	
	No	Estat	Estat	GESTEVISIÓN TELE 5	
	No	Estat	Estat	GESTEVISIÓN TELE 5	
	No	Estat	Estat	GESTEVISIÓN TELE 5	
	No	Estat	Estat	NET TV	

Font: www.mundoplus.tv/www.impulsatdt.es.

CANAL MÚLTIPLEX	DESCONEXIONS TERRITORIALS	ÀMBIT	DEMARCACIÓ	OPERADORS	CADENES
69	No	Estat	Estat	ANTENA 3	
	No	Estat	Estat	ANTENA 3	
	No	Estat	Estat	ANTENA 3	
	No	Estat	Estat	GESTORA DE INVERSIONES AUDIOVISUALES	
65	No	Autonòmic	Illes Balears	EPRTVIB	
	No	Autonòmic	Illes Balears	TVC ⁹	
	No	Autonòmic	Illes Balears	UNEDISA	
	No	Autonòmic	Illes Balears	TV DIGITAL DE BALEARES	

Font: www.mundoplus.tv/www.impulsatdt.es.

⁹ Segons el conveni de col·laboració entre Televisió de les Illes Balears, S.A. i Televisió de Catalunya, S.A., signat el dia 22 de gener de 2009

CANAL MÚLTIPLEX	DESCONEXIONS TERRITORIALS	ÀMBIT	DEMARCACIÓ	OPERADORS	CADENES
37	No	Illenc	Mallorca	CONSELL DE MALLORCA	
	No	Illenc	Mallorca	CONSELL DE MALLORCA	
	No	Illenc	Mallorca	CANAL 4	
	No	Illenc	Mallorca	CANAL 37-GRUP SERRA	
53	No	Illenc	Menorca	CONSELL DE MENORCA	
	No	Illenc	Menorca	CONSELL DE MENORCA	
	No	Illenc	Menorca	INICIATIVAS RADIOFÓNICAS Y DE TELEVISIÓN	
	No	Illenc	Menorca	EDITORA BALEAR	

Font: www.mundoplus.tv/www.impulsatdt.es.

CANAL MÚLTIPLEX	DESCONEXIONS TERRITORIALS	ÀMBIT	DEMARCACIÓ	OPERADORS	CADENES
47	No	Illenc	Eivissa i Formentera	CONSELL D'EIVISSA Y FORMENTERA	
	No	Illenc	Eivissa i Formentera	CONSELL D'EIVISSA Y FORMENTERA	
	No	Illenc	Eivissa i Formentera	INICIATIVAS RADIOFÓNICAS Y DE TELEVISIÓN	
	No	Illenc	Eivissa i Formentera	TV PORTMANY	
41	No	Local	Palma	INICIATIVAS RADIOFÓNICAS Y DE TELEVISIÓN	
	No	Local	Palma	GUAITA PRODUCCIONS	
	No	Local	Palma	FALCÓ PRODUCCIONS-TV ILLES	
	No	Local	Palma	EDITORA BALEAR	

Font: www.mundoplus.tv/www.impulsatdt.es.

CANAL MÚLTIPLEX	DESCONEXIONS TERRITORIALS	ÀMBIT	DEMARCACIÓ	OPERADORS	CADENES
45	No	Local	Sóller	ALTERNATIVES DE MEDIOS AUDIOVISUALES	
	No	Local	Sóller	GUAITA PRODUCCIONS	
	No	Local	Sóller	FALCÓ PRODUCCIONS-TV ILLES	
	No	Local	Sóller	BROATE BALEAR	
46	No	Local	Pollença	ALTERNATIVES DE MEDIOS AUDIOVISUALES	
	No	Local	Pollença	GUAITA PRODUCCIONS	
	No	Local	Pollença	FALCÓ PRODUCCIONS	
	No	Local	Pollença	EDITORA BALEAR	

Font: www.mundoplus.tv/www.impulsatdt.es.

CANAL MÚLTIPLEX	DESCONEXIONS TERRITORIALS	ÀMBIT	DEMARCACIÓ	OPERADORS	CADENES
42	No	Local	Inca	INICIATIVAS RADIOFÓNICAS Y DE TELEVISIÓN	
	No	Local	Inca	GUAITA PRODUCCIONS	
	No	Local	Inca	FALCÓ PRODUCCIONS-TV ILLES	
	No	Local	Inca	BROATE BALEAR	
29	No	Local	Manacor	PRODUCCIONS LLEVANT	
	No	Local	Manacor	GUAITA PRODUCCIONS	
	No	Local	Manacor	FALCÓ PRODUCCIONS-TV ILLES	
	No	Local	Manacor	EDITORIA BALEAR	

Font: www.mundoplus.tv/www.impulsatdt.es.

CANAL MÚLTIPLEX	DESCONNEXIONS TERRITORIALS	ÀMBIT	DEMARCACIÓ	OPERADORS	CADENES
38	No	Local	Eivissa i Formentera	CANAL 4	
	No	Local	Eivissa i Formentera	FALCÓ PRODUCCIONS-TV ILLES	
	No	Local	Eivissa i Formentera	BROATE BALEAR	
	No	Local	Eivissa i Formentera	TELEVISIÓ D'EIVISSA I FORMENTERA	
38	No	Local	Menorca	CANAL 4	
	No	Local	Menorca	FALCÓ PRODUCCIONS-TV ILLES	
	No	Local	Menorca	BROATE BALEAR	
	No	Local	Menorca	TV MENORCA	

Font: www.mundoplus.tv/www.impulsatdt.es.

CANAL MÚLTIPLEX	DESCONEXIONS TERRITORIALS	ÀMBIT	DEMARCACIÓ	OPERADORS	CADENES
26	No	Autonòmic	Illes Balears	TVC	
	No	Autonòmic	Illes Balears	TVC	 ?
	No	Autonòmic	Illes Balears	RTVV	 ?
	No	Autonòmic	Illes Balears	RTVV o RTV ANDORRA	 ?

Font: Elaboració pròpia a partir de la informació facilitada per la Direcció General de Tecnologia i Comunicació del Govern de les Illes Balears.

En el cas dels operadors en llengua catalana que actualment emeten en analògic a les nostres illes, s'està a l'espera d'arribar a acords definitius amb la Generalitat Valenciana amb la finalitat de consensuar la reciprocitat de les emissions en TDT d'aquests canals a les Balears i d'IB3 a la Comunitat Valenciana. Cal dir, però, que el Govern balear estudia la possibilitat que un dels dos canals valencians sigui substituït per un canal del Principat d'Andorra.

D'altra banda, segons el Conveni de col·laboració entre Televisió de les Illes Balears, S.A. i Televisió de Catalunya, S.A., signat el dia 22 de gener de 2009, en una primera fase, durant el primer trimestre de 2009, EPRTVIB començarà a difondre el senyal de TV3 per un canal del múltiplex 65 i en una segona fase TVC disposarà de dos canals al segon múltiplex autonòmic (26) de les Illes Balears.

5.2 Demarcacions locals d'àmbit insular a les Illes Balears

CANAL MÚLTIPLEX	REFERÈNCIA	POTÈNCIA	DEMARCACIÓ	ÀMBIT	SUPERFÍCIE TOTAL EN M ²	DENSITAT DE POBLACIÓ h/km ²
37	TL08IB	3 kW	Mallorca	Mallorca	3640,21	224
53	TL09IB	500 W	Menorca	Menorca	695,66	130
47	TL10IB	500 W	Eivissa i Formentera	Eivissa i Formentera	655,80	192

Font: Elaboració pròpia a partir del RD 944/2005.

5.3 Demarcacions locals a les Illes Balears

CANAL MÚLTIPLEX	REFERÈNCIA	POTÈNCIA	DEMARCACIÓ	ÀMBIT	SUPERFÍCIE TOTAL EN M ²	DENSITAT DE POBLACIÓ h/km ²
42	TL02IB	100 W	Inca	Inca, Binissalem, Lloseta, Santa Maria del Camí, Alaró, Algaida, Selva, Sineu, Consell, Montuïri, Sencelles, Campanet, Maria de la Salut, Llubí, Sant Joan, Santa Eugènia, Lloret de Vistalegre, Búger, Costitx i Mancor de la Vall	697,38	122
29	TL03IB	500 W	Manacor	Manacor, Felanitx, Son Servera, Santanyi, Capdepera, Campos, Sant Llorenç des Cardassar, Artà, Porreres, ses Salines, Petra, Vilafranca de Bonany i Ariany	1267,17	102
41	TL05IB	6 kW	Palma	Palma, Calvià, Lluçmajor, Marratxí, Andratx i Bunyola	901,36	568
46	TL06IB	100 W	Pollença	Pollença, Alcúdia, sa Pobla, Santa Margalida, Muro i Escorca	544,77	117
45	TL07IB	100 W	Sóller	Sóller, Esporles, Valldemossa, Puigpunyent, Deià, Fornalutx, Banyalbufar i Estellencs	229,53	104
38	TL04IB	500 W	Menorca	Maó, Ciutadella, Alaior, es Castell, Sant Lluís, Ferreries, es Mercadal i es Migjorn Gran	695,66	130
38	TL01IB	500 W	Eivissa i Formentera	Eivissa, Santa Eulàlia del Riu, Sant Antoni de Portmany, Sant Josep de sa Talaia, Formentera i Sant Joan de Labritja	655,80	192

Font: Elaboració pròpia a partir del RD 439/2004.

6. EMPRESES I ENTITATS CONCESSIONÀRIES

6.1 Operadors estatals

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
<p>RÀDIO TELEVISIÓ ESPANYOLA</p>		Canal de caràcter comercial que ofereix les cites informatives de l'ens públic juntament amb programació d'entreteniment	
		Oferta alternativa, amb cine independent, clàssic, esports, programes infantils, culturals i divulgatius	
		Actualitat, informatius i programes divulgatius	
		Programació dirigida al públic infantil i jove amb espais d'animació, sèries, magazins propis, etc.	
		Programació 100% esportiva	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
 <p>GRUPO ANTENA 3 GRUPO ANTENA 3</p>		Generalista, amb informatius, concursos, cinema i esports	
		Sèries infantils i juvenils, programes d'entreteniment dirigits a un públic urbà	
		Canal concebut com a revista de lleure i estil de vida, amb cinema i sèries	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
 <p>GESTEVISIÓN TELE 5</p>		Magazins i sèries de producció pròpia, informatius, <i>reality shows</i> , cinema i esports	
		Informatius, documentals, <i>reality shows</i> i esports	
		Graella dedicada íntegrament al cinema i a les sèries	
		Catàleg de productes de televenda durant les 24 hores	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
 SOCIEDAD GENERAL DEL CABLE		Canal en què destaca la informació i l'entreteniment, sèries, magazins, concursos i cinema.	
		Canal d'informació 24 hores	
		Música en espanyol les 24 hores	
		Canal de difusió d'anuncis comercials i concursos telefònics	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
 GESTORA DE MEDIOS AUDIOVISUALES		Canal orientat a l'entreteniment familiar amb cinema, sèries, esports, magazins...	
		Centrat en l'entreteniment i el lleure amb concursos, telesèries, telenovel·les i espais dedicats a la llar	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
 VEO TV		Canal d'informació general i esportiva, programes divulgatius, infantils i cinema	
		Catàleg de sèries familiars	
		Servei de televenda les 24 hores	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
 SOCIEDAD GESTORA DE TV, NET TV		Actualitat econòmica amb informació sobre la borsa	
		Produccions de la factoria Disney	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

6.2 Operadors autonòmics

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
		<p>Programació orientada als residents a les Illes Balears amb programes informatius, esportius, infantils, culturals, sèries i cinema</p>	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
		<p>Cursos d'anglès de Vaughan Systems</p>	

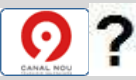

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
		<p>Canal generalista amb programació per a tots els gustos: cinema, documentals, esports, infantils, informatius...</p>	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
		Programació centrada en la informació i l'entreteniment en català	
		Oferta divulgativa, cultural, de lleure i de caire alternatiu	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
		Canal amb programes informatius, cinema, esports, magazins...	
		Programes infantils, juvenils, documentals, musicals i d'esports autòctons valencians	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
		Sense informació	-

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

6.3 Operadors insulars i locals¹⁰

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
 CONSELL DE MALLORCA		Programació relacionada amb l'actualitat de Mallorca	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
GRUP FARRÚS		Programació de proximitat relacionada amb l'actualitat de les Illes Balears, amb desconexions a Eivissa i Formentera i Menorca	SBT (productora que realitza diversos espais per a IB3)
	Broate Balear	Sense informació	
	Produccions Llevant	Sense informació	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

¹⁰ Cap corporació municipal va complir les condicions que es van establir en la convocatòria de novembre de 2004. Per aquesta raó, tots els canals de TDTL previstos per a les Illes Balears van ser adjudicats a operadors privats (gestió indirecta).

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
 CANAL 37-GRUP SERRA		Programació relacionada amb l'actualitat de Mallorca	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
 CONSELL DE MENORCA	Canals públics pendants de definir	Sense informació	-

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
 INICIATIVAS RADIOFÓNICAS Y DE TELEVISIÓN		Canal amb programació infantil, juvenil, cinema i sèries. Cobertura de l'actualitat diària de la societat i l'Església catòlica	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
 EDITORA BALEAR	Sense informació	Sense informació	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
 CONSELL D'EIVISSA I FORMENTERA	Canals públics pendants de definir	Sense informació	-

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
ANTONI PLANELLS SERRA	 TV de Portmany	Programació relacionada amb l'actualitat d'Eivissa i Formentera Sense informació	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
ALTERNATIVES DE MEDIOS AUDIOVISUALES		Canal d'informació, cinema, sèries, etc.	-

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

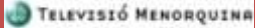
OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
FALCÓ PRODUCCIONS	TV ILLES	Programació de proximitat relacionada amb l'actualitat de les Illes Balears, amb desconexions a Eivissa i Formentera i Menorca	-

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
GUAITA PRODUCCIONS¹¹	Sense informació	Sense informació	-

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

¹¹ Segons la informació que hem pogut recollir en les entrevistes amb profunditat, Guaita Produccions ha cessat la seva activitat i està en procés de venda. Si el traspàs de l'empresa no es produís, se n'hauria de rescatar la concessió i treure-la novament a concurs.

OPERADOR	CADENES	TIPUS DE PROGRAMACIÓ	ALTRES EMPRESES DEL GRUP
 TELEVISIÓ MENORQUINA		Programació de proximitat relacionada amb l'actualitat de Menorca	-

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades dels operadors.

6.4 Les concessionàries de les Illes Balears¹²

Denominació:	ALTERNATIVAS DE MEDIOS AUDIOVISUALES, SA
Domicili social:	CALLE SERRANO, 41
Localitat:	28001 MADRID (MADRID)
Telèfon:	90 221 12 10
Fax:	

Denominació:	BROATE BALEAR, SL
Domicili social:	CARRETERA DE VALLDEMOSSA, KM 7.4
Localitat:	07121 PALMA (ILLES BALEARS)
Telèfon:	971 559 089
Fax:	

Denominació:	CANAL 4 TELEVISION DE BALEARES, SL
Domicili social:	CARRETERA DE VALLDEMOSSA, KM 7.4. PARC BIT. PARCEL·LA 9 A E
Localitat:	PALMA (ILLES BALEARS)
Telèfon:	971 752 599
Fax:	

Denominació:	CANAL 37 SA TELEVISIÓ DE PALMA, SA
Domicili social:	CARRER DEL GREMI DE SELLETTERS I BASTERS, 14
Localitat:	07009 PALMA (ILLES BALEARS)
Telèfon:	971 434 848
Fax:	

Denominació:	EDITORA BALEAR, SA
Domicili social:	CARRER DE PUERTO RICO (POL. DE LLEVANT), 15
Localitat:	07006 PALMA (ILLES BALEARS)
Telèfon:	971 170 300
Fax:	971 170 307

Denominació:	FALCÓ PRODUCCIONS, SL
Domicili social:	CARRER ESCORCA, 38
Localitat:	07300 INCA (ILLES BALEARS)
Telèfon:	971 881 318
Fax:	

¹² Font: Elaboració pròpia a partir de dades de ww.einforma.es.

Denominació:	GUAITA PRODUCCIONS, SL
Domicili social:	CARRER DEL SETZE DE JULIOL (POL. INDUSTRIAL SON CASTELLÓ), 53
Localitat:	07009 PALMA (ILLES BALEARS)
Telèfon:	971 911 301
Fax:	

Denominació:	TELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS, SA
Domicili social:	CARRER DE MAGDALENA (POL. SON BUGADELLES), 21
Localitat:	07184 CALVIÀ (ILLES BALEARS)
Telèfon:	971 139 333
Fax:	971 139 303

Denominació:	INICIATIVAS RADIOFONICAS Y DE TELEVISION, SLU
Domicili social:	CALLE ALFONSO XI, 4
Localitat:	28014 MADRID (MADRID)
Telèfon:	91 402 88 12
Fax:	91 595 12 07

Denominació:	PRODUCCIONS LLEVANT, SA
Domicili social:	VIA DE PORTUGAL, 67, BAIXOS
Localitat:	07500 MANACOR (ILLES BALEARS)
Telèfon:	971 559 089
Fax:	

Denominació:	GRUPO PRENSA PITIUSA, SL / TV EIVISSA I FORMENTERA
Domicili social:	CARRER DE VICENT SERRA I ORVAY, 2 (PLT 1 DR)
Localitat:	07800 EIVISSA (ILLES BALEARS)
Telèfon:	971 190 543
Fax:	

Denominació:	RÀDIO I TELEVISIÓ DE MALLORCA, SA
Domicili social:	GRAN VIA D'ASIMA, 2 (7a PLANTA)
Localitat:	07009 PALMA (ILLES BALEARS)
Telèfon:	971 629 090
Fax:	

Denominació:	SOCIEDAD DE PRENSA, RADIO Y TELEVISIÓN DE MENORCA
Domicili social:	CARRER DE VILA JUANEDA, 38
Localitat:	07760 CIUTADELLA (ILLES BALEARS)
Telèfon:	
Fax:	

Denominació:	TELEVISION DIGITAL DE BALEARES, SA
Domicili social:	CARRER DEL SETZE DE JULIOL, 53
Localitat:	07009 PALMA (ILLES BALEARS)
Telèfon:	
Fax:	

Denominació:	TV PORTMANY, SL
Domicili social:	ES CLOT MARÈS (LOCAL 3 CD)
Localitat:	07820 SANT ANTONI DE PORTMANY (ILLES BALEARS)
Telèfon:	971 391 473
Fax:	

Denominació:	UNEDISA TELECOMUNICACIONES, SL
Domicili social:	CALLE PRADILLO, 42
Localitat:	28002 MADRID (MADRID)
Telèfon:	91 626 99 90
Fax:	91 586 48 48

7. REQUISITS PER SER CONCESSIONARI I CRITERIS D'ADJUDICACIÓ

7.1 Requisits dels concessionaris

El Decret 31/2006, de 31 de març, pel qual es regula el règim jurídic de les concessions per a la prestació del servei de televisió local per ones terrestres en l'àmbit de les Illes Balears, estableix els requisits següents per ser concessionari:

1. Poden ser concessionàries les persones físiques de nacionalitat de qualsevol estat membre de la Unió Europea i les persones jurídiques privades, legalment constituïdes i de nacionalitat espanyola, en els termes establerts en la normativa que sobre televisió local i contractació se'ls hagi d'aplicar.
2. Quan el licitador sigui una persona jurídica, el seu objecte social ha d'incloure la gestió indirecta d'aquest servei de televisió i la participació en el seu capital social o, si escau, en el seu patrimoni de persones físiques de nacionalitat no comunitària o bé de persones jurídiques domiciliades fora de la Unió Europea, no pot superar directament o indirectament el 25% de l'import, excepte el que estableixin els acords internacionals o en aplicació del principi de reciprocitat.
3. Si la licitadora és una societat anònima, és necessari que totes les accions siguin nominatives. Aquest mateix requisit s'aplica a les participacions o títols equivalents en el capital social de tota classe de persones jurídiques que tinguin el capital social representat per títols.
4. Pel que fa a la possibilitat de constituir unions temporals d'empreses, cal aplicar-hi el que estableix la Llei de contractes de les administracions públiques.
5. Una mateixa persona física o jurídica no pot ser titular de més d'una concessió per a la gestió del servei de televisió local per ones terrestres si els seus àmbits de cobertura són substancialment coincidents. S'entén que concorre aquesta circumstància quan l'àmbit de cobertura d'una compregui el 50% o més del territori cobert per l'altra o doni servei a un 50% o més de la població resident en aquell territori o quan es

produeixin ambdues circumstàncies.

6. Les persones interessades no poden infringir cap de les limitacions que estableix l'article 19 de la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada.
7. No pot ser concessionària una persona que, tenint abans una concessió, hagi estat sancionada per no prestar el servei de manera continuada o aquella a qui hagi estat revocada la concessió com a conseqüència de sanció ferma en via administrativa.

7.2 Licitadors exclosos: criteris per a l'adjudicació

Les adjudicacions ràpides provoquen problemes de diverses menes: polítics, per haver deixat fora les demandes de més de 20 ajuntaments que es queden sense llicència de televisió local, i empresarials, perquè entre les peticions rebutjades hi havia la de Localia Mallorca del Grupo Prisa (Cadena SER Mallorca) i Editora Balear, SA, empresa propietària del Diario de Mallorca, que són mitjans de comunicació amb línies editorials, si més no, crítiques amb el Govern de les Illes Balears d'aleshores (govern de Jaume Matas).

En el cas de les televisions locals amb gestió directa per part dels ajuntaments, les possibles causes d'exclusió són dues:

1. Que cap pogués certificar que emetia abans de 1995, segons s'estableix en el punt 1 de la disposició addicional única de la Llei 41/1995: «Las emisoras de televisión local, que estén emitiendo por ondas terrestres con anterioridad al 1 de enero de 1995, deberán obtener, para continuar con su actividad, la correspondiente concesión.» En aquest cas totes es trobaven en situació irregular, ja que no havien obtingut la concessió administrativa. De fet, només Consell i Alaró van poder aportar aquest certificat, que va ser la base per crear la Televisió de Mallorca, que ara agrupa 12 de les antigues televisions locals de gestió directa.
2. Que no s'arribàs a acords entre les corporacions locals d'una mateixa demarcació per explotar un programa tal com s'estableix en l'article 8

del Decret 31/2006, de 31 de març, pel qual es regula el règim jurídic de les concessions per a la prestació del servei de televisió local per ones terrestres en l'àmbit de les Illes Balears, i que per tant la cobertura territorial o poblacional fos insuficient per atorgar un canal.

Per la seva part, Localia va quedar exclosa del concurs de 2004, probablement per criteris polítics, per la qual cosa va presentar un recurs contenciós administratiu. Aquest fet va empènyer l'executiu de Jaume Matas a cercar una solució que va obligar Falcó Produccions, que disposava d'una concessió a les 7 demarcacions de les Illes, a associar-se amb Localia-Pretesa per, d'aquesta manera, evitar la demanda i donar cobertura a aquest canal.

7.3 Possibilitats de col·laboració entre canals

Cap de les cadenes locals consultades ha pogut respondre a aquesta pregunta afirmativament. Atesa la incertesa actual i que les graelles de programació no estan definides, en la majoria dels casos, no saben quins continguts emetran per omplir el temps que no sigui de producció pròpia. De totes maneres, tots afirmen que es regiran per la normativa.

Per la seva part, el Govern també afirma que es regirà pel que estableix la llei, tot i que sembla que actuarà amb màxima atesa la idiosincràsia de les cadenes locals que no disposen de recursos per emetre producció pròpia durant més hores de les establertes i que per tant necessiten omplir la seva graella de programació amb programes de producció aliena o d'altres cadenes; aquest és el cas de Canal 4 amb Canal Català Televisió i de TV Illes (Falcó Produccions) amb Localia.

7.4 Inspecció i règim sancionador

En un principi, segons s'estableix en el Decret 31/2006, de 31 de març, pel qual es regula el règim jurídic de les concessions per a la prestació del servei de televisió local per ones terrestres en l'àmbit de les Illes Balears, la competència

controladora de les actuacions i, si s'escau, sancionadora, recau sobre la comunitat autònoma en el cas de les televisions locals.

Tot i així, la Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de foment del pluralisme, disposa en l'article 3 de modificació de la Ley 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres, en el punt 4, que l'article 12 de la Llei 41/1995 queda redactat de la manera següent: *“Cuando el servicio de televisión local por ondas terrestres se gestiona por los municipios y, en su caso, las islas, el control de las actuaciones se efectuarà respectivamente por el pleno de la corporación municipal, el cabildo en el caso de las Islas Canarias y el Consejo Insular en el de las Islas Baleares. Estos órganos velarán igualmente por el respeto a los principios enumerados en el artículo 6 (principios inspiradores) de esta ley”*.

Aquest article dóna a entendre que si la gestió del servei públic recau sobre els consells insulars aquests han d'assumir les tasques de control i seguiment, cosa que en el cas de Balears es produeix, ja que el Govern balear, en el BOIB número 14, de 31 de gener de 2006, anuncia l'adjudicació de la gestió del servei públic als consells insulars (anuncis números 1058, 1059 i 1061).

Arran d'això, hem consultat al Govern de les Illes Balears aquesta qüestió i transcrivim la resposta de forma literal:

«D'acord amb la Constitució, les competències en mitjans de comunicació social són de les comunitats autònomes en el seu àmbit de cobertura. Quant a les telecomunicacions, aquestes són exclusives de l'Estat. Per tant, si hi hagués una norma de rang inferior que vulnerés la Constitució, hi hauria conflictes de competències i es duria l'assumpte al Tribunal Constitucional.

Si es tracta d'adjudicacions, règim jurídic o potestat sancionadora, és evident que és de les comunitats autònomes. Si es tracta de control, és a dir, de "gestió" és:

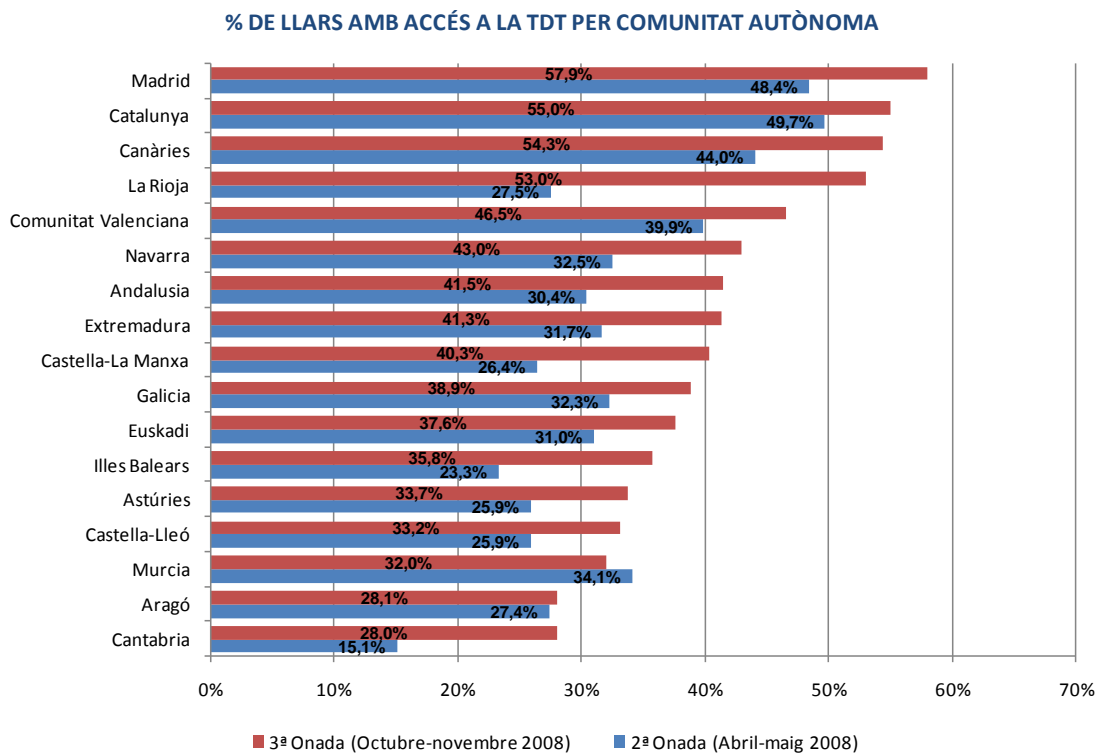
- a) En el cas de les empreses privades, per part del Consell d'Administració, o de les persones que tinguin els poders d'acord als seus estatuts.
- b) En el cas de l'Estat (TVE) i de les comunitats autònomes (IB3, TV3, etc.) dels ens públics corresponents (Ente Público de RTVE, Corporació Catalana, Ens Públic de Ràdio i Televisió de les Illes Balears, etc.).
- c) En el cas de les corporacions locals, aquesta gestió la fan directament les institucions (es considera innecessari crear ens públics de caràcter local).

Per tant, per part meva, i crec que tots els juristes hi estaran d'acord, la potestat sancionadora és exclusiva de les comunitats autònomes, sempre dins el seu àmbit (territorial i de servei públic, mai de telecomunicacions ni mai per concessions no atorgades per ella).

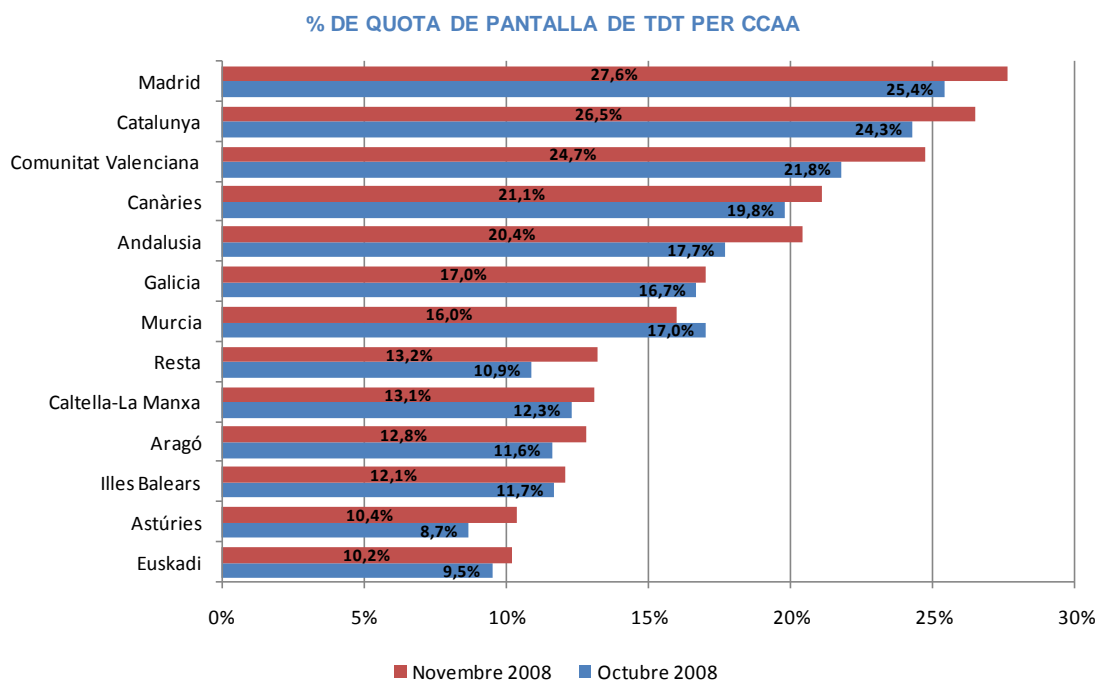
De fet, les concessions sempre diuen que se li atorga la "gestió" del servei públic de televisió, per això la comunitat autònoma no es dedica a fer la programació de les empreses privades, ni de les corporacions locals, ni es dedica a contractar els serveis de radiodifusió, equipament, etc... Cada un dels concessionaris gestiona el servei així com li ve en gana, en funció dels seus propis criteris, però això no vol dir que la comunitat autònoma no tingui la competència sancionadora.»

Així, el que podem entendre (segons la resposta facilitada pel Govern) és que l'esperit de la norma assenyala que no és necessari crear un ens públic per a la gestió d'una TV local o insular i que per tant el control de la gestió es fa des de les pròpies corporacions locals (en el seus plens) o des dels consells insulars en el cas de les illes.

8. PENETRACIÓ I AUDIÈNCIES DE LA TDT A LES ILLES BALEARS

Font: EGM (Estudio General de Medios).

Font: TNS DEMOSCOPIA.

9. L'OPINIÓ DELS ACTORS

Direcció General de Tecnologia i Comunicació

Govern de les Illes Balears

1. Visió de la televisió local

La televisió local no ha tingut un paper protagonista a les Illes Balears en termes d'implantació de la TDT. Es tenen dubtes que les televisions locals acabin essent actors una vegada que s'hagi produït l'apagada analògica. Es pensa que per raons econòmiques les televisions locals tendiran a desaparèixer o a agrupar-se per poder subsistir.

Tenen la concessió perquè en el moment de l'adjudicació a l'anterior Govern li va interessar, segons un mapa que es va dissenyar en aquell moment, però està per veure si finalment emetran.

2. La TDT

La TDT suposa un avanç en matèria d'oferta de canals i d'una millora de la qualitat del servei. Sectors determinats de la societat la trobaran més adient als seus interessos i en determinats moments. Aquest serà un dels efectes. Si, finalment, en una segona fase s'entra en temes d'interactivitat, el canvi que es produirà serà molt més important.

Està previst que hi hagi canals interactius, de totes maneres en aquests moments no arriben a la població per la manca de la tecnologia adient.

Actualment, els canals de retorn que hi ha treballen per ADSL o per mòdem.

La creació d'aplicacions MHP no és una de les prioritats, la prioritat principal és l'accés universal a la TDT, ateses les limitacions pressupostàries de les administracions.

3. El segon múltiplex autonòmic

La voluntat governativa a les Illes és que el múltiplex 26 concedit a les Balears es destini a les emissions de TDT d'altres comunitats autònomes o països de parla catalana.

S'està en fase d'arribar a acords de reciprocitat amb els governs de Catalunya i València. Per tant, no es pot determinar quan s'iniciaran les emissions.

Encara no se sap quins seran els continguts de les emissions de les cadenes de Catalunya i València, tot està per definir. En principi, cap de les parts implicades ha mostrat voluntat de tallar el senyal a les altres cadenes. De moment s'està treballant per veure TV3 tal com la veim ara o bé veure una altra cadena.

No se sap tampoc quins canals es veuran definitivament; en principi, serien els mateixos que ara veim en analògic (TV3 i Canal 33). S'està pensant en un canal valencià i s'explora la possibilitat d'arribar a un acord amb el Principat d'Andorra, però encara s'està en una fase molt incipient de la negociació.

Se suposa que quan es produeixi l'apagada analògica, les Balears podrien rebre algun múltiplex més autonòmic, ja que quedaran buits els actuals canals analògics. Això podria permetre l'arribada de més canals de les altres comunitats de parla catalana.

4. Requisits per a la concessió

Hi ha dos tipus de concessions, una que és referent al que envolta a l'espectre, que depèn del Ministeri d'Indústria Turisme i Comerç, que és la concessió del domini públic radioelèctric, i l'altra la concessió dels programes dins els

múltiplexs. La propietat de l'espectre que correspon a un múltiplex és repartida entre tots els integrants del múltiplex. També hi ha uns requisits que són merament tècnics i que fan referència a les freqüències.

Els requisits per a la concessió es van definir en els plecs i en les ofertes dels adjudicataris, que poden incloure-hi millores que acaben esdevenint compromisos i obligacions per als operadors. Ara mateix els plecs no estan disponibles perquè es tanquen quan s'acaba el procés concursal.

5. Matèria lingüística

En matèria lingüística, el Govern fomenta l'ús de la llengua catalana en qualsevol àmbit, inclòs l'àmbit televisiu; tot i així, el que s'exigeix és el que es disposa en el contracte entre govern i adjudicataris.

El Govern vetlla pel compliment dels principis inspiradors i rectors, entre els quals es troba el respecte al pluralisme i a la llengua i cultura pròpies de les Illes Balears. S'exigirà que les empreses adjudicatàries utilitzin el català com a llengua d'ús habitual en les seves emissions, considerant com a habitual el 51% del temps d'emissió pròpia.

No es té clar, però, si l'exigència de l'acompliment de la Llei de normalització lingüística es farà només sobre l'emissió (en tot el conjunt) o sobre la producció pròpia.

6. Concessions a televisions municipals (gestió directa)

El fet que les adjudicacions de les televisions locals es van fer durant la legislatura anterior, en que governava el Partit Popular, l'actual director general de Tecnologia i Comunicació desconex quins van ser els motius pels quals no es va atorgar cap concessió a televisions locals de caràcter públic.

7. Concessions dubtoses

Atès que hi ha una sèrie de concessions autonòmiques i locals que estan en mans d'adjudicatariis que han cessat la seva activitat, o bé tenen intenció de fer-ho pròximament, es va preguntar si cabia la possibilitat que es vengués la concessió. Això no és possible, perquè la concessió pertany a l'Administració que en cedeix l'explotació. El que es pot fer és vendre l'empresa en unes condicions que no suposi la venda a un grup ja adjudicatari, cosa que la llei preveia.

Si l'adjudicatari vol renunciar a la concessió, aquesta es recupera i es torna a treure a concurs públic.

D'altra banda, el Govern està estudiant la possibilitat de rescatar les concessions l'operador de les quals no emeti en un determinat període de temps i també la capacitat sancionadora de la comunitat autònoma.

Si un operador adjudicatari d'una concessió no emet durant un període de temps, la concessió caduca. Però s'està estudiant en quines condicions es produirà la caducitat de la concessió.

El Govern creu que independentment de la potestat sancionadora s'haurà d'emprar la negociació, més enllà del fet de rescatar concessions, i intentar arribar a acords per evitar entrar en contenciosos.

8. L'apagada analògica

El Govern assegura que l'apagada analògica serà el dia 31 de desembre de 2009. Tot i els dubtes que en tenen els operadors, el Govern es reafirma en aquesta data i creu que és una errada treballar sobre la hipòtesi que no es produirà l'apagada en la data fixada.

Els operadors pensen que, atesos els nivells actuals de penetració i d'audiència de la TDT a les Illes Balears (que es troben a la coa), l'apagada no es produirà

perquè les grans cadenes no voldran perdre audiència, per la qual cosa s'endarreriria l'apagada. El Govern manté que la data prevista continua sent el 31 de desembre de 2009 i que en un principi no s'esperen modificacions, tot i així no descarten, completament, que es pugui produir un canvi en la data assenyalada.

Segons el govern, les grans cadenes són les primeres interessades en l'apagada analògica, ja que ara emeten en *simulcast* i això els suposa un sobrecost important perquè han de pagar a Abertis Telecom (empresa que subministra els canals de transports dels senyals de televisió) el canal difusor en analògic i el canal en digital.

9. Emissions en cadena

Les emissions en cadena estan prohibides; tot i així, el Govern balear té la potestat d'autoritzar-les, amb la petició prèvia de l'operador interessat i sempre que això suposi una millora del servei.

La filosofia del Govern és fer complir els plecs de condicions i la llei, i ser prou flexibles per evitar situacions d'inviabilitat. S'analitzarà cada cas en particular si arriben peticions d'autorització per emetre en cadena, que dependran de la qualitat dels continguts que es vulguin emetre. No es permetrà, però, l'emissió en cadena de televenda, pornografia, etc.

10. Vinculació empresarial entre operadors de la mateixa demarcació o àmbit

Algunes de les concessions han estat adjudicades a operadors que formen part del mateix grup empresarial, en el mateix àmbit i demarcació. Aquest és el cas de Canal 4, que disposa d'un canal insular a Mallorca i dos de locals a les demarcacions d'Eivissa i Formentera i Menorca. A aquestes darreres demarcacions també hi ha presència de Broate Balear, i en la demarcació de Manacor hi trobam Broate Balear i Produccions Llevant, les quals formen part, juntament amb Canal 4, del Grup Farrús (propietat de l'empresari Jacinto

Farrús). La llei prohibeix que un mateix grup accionarial disposi de més d'una concessió en la mateixa demarcació. El Govern no controla, de moment, aquesta situació. Opina això s'hauria d'haver evitat en el moment d'adjudicar les concessions.

No se sap fins a quin punt el Govern pot rescatar una concessió per aquest motiu. Tampoc no se sap si una vegada atorgada la concessió es pot entrar en mecanismes sancionadors. Cal determinar si les empreses mencionades estan controlades de forma directa o indirecta pel mateix grup.

Davant la por que el mapa mediàtic a les Illes Balears es converteixi en un oligopoli, cosa que es contradiu amb el principi de foment del pluralisme, el Govern actual creu que això s'hauria d'haver tingut en compte en el moment en què es va portar a terme el concurs.

11. Limitacions a la publicitat

La legislació estableix que les comunitats autònomes disposen de la potestat d'establir limitacions a la publicitat. Tot i això, el Govern de les Illes Balears no té previst establir-ne cap.

En tot cas, les limitacions a la publicitat s'haurien d'establir per mitjà d'una figura que apareix en l'Estatut d'autonomia, que és la del consell assessor audiovisual (òrgan semblant al Consell de l'Audiovisual de Catalunya), que seria el que hauria de vetllar pels continguts emesos.

12. Potestat de control i seguiment

Si bé la potestat del control de les actuacions recau en l'Administració autonòmica, segons el Decret 31/2006, de 31 de març, la Llei 10/2005, de 14 de juny (Llei estatal i per tant d'un rang superior al decret balear), que modifica l'article 12 de la Llei 41/1995, de 22 de desembre, el control de les actuacions l'han de portar a terme els consells insulars quan la gestió del servei recau en aquests òrgans. Els anuncis 1058, 1059 i 1061 publicats el BOIB número 14,

de 31 de gener de 2006, atorguen la gestió del servei de TDT d'àmbit insular als consells insulars. Interpel·lat el Govern sobre aquesta qüestió, la primera resposta va ser de desconeixement. En contactes posteriors se'ns va donar una explicació, la qual es reproduïx en l'apartat 7.5 d'aquest estudi (pàgines 76 i 77).

Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears - IB3 Televisió

1. La televisió pública com a servei públic

IB3 és eminentment una televisió pública que està al servei dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

IB3 va néixer amb l'aspiració de cobrir un servei que fins aleshores no s'estava donant. Les Illes Balears eren una de les poques comunitats que no tenien una televisió autonòmica, i això suposava un buit que calia cobrir.

2. La televisió autonòmica i la llengua

Les televisions de Catalunya i València estan molt consolidades. IB3 se'n diferencia per la proximitat als espectadors i pel fet d'oferir continguts propis de les nostres illes. Amb el canvi de govern, s'ha apostat clarament perquè tota la programació sigui en català i, per aquest motiu, competeix més directament amb TV3. Canal 9 segueix un model en què s'utilitza el castellà i el català.

3. Visió de la TDT

Per a IB3, la TDT suposarà un dels canvis més revolucionaris en la història de la televisió, més important que l'arribada del color o que el pas d'UHF a VHF.

La TDT obre un món de possibilitats molt gran, de més qualitat, amb més possibilitats de nombre de canals perquè fa un ús més eficient de l'espectre radioelèctric, i obre un ventall de possibilitats interactives i de valor afegit que són molt importants. D'altra banda, la TDT també suposa un gran repte tecnològic i un gran repte social.

Tecnològicament, ja hi ha estàndards que defineixen el funcionament tècnic, però socialment hi ha molta desconexió sobre tot el que envolta la TDT. Cal fer pedagogia per acostar la TDT als ciutadans. Es creu convenient fer un front comú entre instal·ladors, operadors, cadenes de difusió, operadors de transport, govern, etc, per dur a terme aquesta tasca.

4. Continguts MHP

IB3 ha fet proves pilot d'aplicacions d'MHP per mitjà d'un conveni signat amb la Universitat de les Illes Balears. Aquestes aplicacions, però, encara no s'han posat en funcionament tot i que ja estan preparades.

La intenció d'IB3 és emetre aplicacions interactives i estar present en els canvis tecnològics sempre des del punt de vista del servei públic i en la mesura de les pròpies capacitats.

És possible tenir interactivitat mitjançant MHP. Però perquè això sigui possible calen dos requisits bàsics que ara no es donen: disposar de receptors d'MHP, que són molt escassos, i del canal de retorn. Per a la interactivitat cal que el *feedback* que l'usuari emet cap a la xarxa arribi a l'operador d'alguna manera i per tant caldrà utilitzar xarxes telefòniques i ADSL.

S'està establint la societat gestora del múltiplex, tot i que la persona entrevistada no podia assegurar en aquell moment que la societat ja estigués constituïda. La gestió d'aquesta societat ha de ser comuna.

5. Durada i requisits de la concessió

Pensa que la concessió és per a 10 anys, però no ens ho pot assegurar; també desconeix quins foren els requisits de la concessió.

6. Transició a la TDT

IB3 va començar emetent en analògic i ara mateix arriba al 98% de cobertura en aquesta tecnologia, i des de setembre de 2006 en digital. Ara mateix, amb la nova tecnologia, la cobertura és d'un 91% de la població balear.

S'està emetent des dels centres emissors d'Alfàbia, Calvià, San Llorenç, Sant Salvador i Monte Toro. Des d'aquests cinc centres emissors es cobreix el 91% del territori. També emet a Catalunya, des de Collserola i Mussara, però allà les emissions són en analògic.

7. Reciprocitat amb els canals de Catalunya i la Comunitat Valenciana

S'està en negociacions, però encara no se'n sap res, tot i que la voluntat governativa és garantir les emissions de TVC i RTVV a les Illes Balears, a més de les emissions d'IB3 a Catalunya i la Comunitat Valenciana.

8. Desconnexions territorials

Tot i que la normativa preveia la concessió a les Illes Balears d'un múltiplex amb possibilitats de desconnexió, la realitat és ben distinta, ja que el múltiplex 65 no permet desconnexions perquè només hi ha una única freqüència assignada a tot l'arxipèlag balear.

El ministeri ha assignat una sola freqüència a cada una de les comunitats autònomes, mentre que ha assignat altres freqüències amb desconnexions per a cada una de les províncies. El problema és que les Balears, com que és uniprovincial, només disposa d'una freqüència.

9. Continguts i difusió

IB3 emet producció pròpia i producció aliena. En canvi, el canal internacional que també emet per satèl·lit, l'IB3SAT+30, només emet producció pròpia, i això

és a causa que la immensa majoria de la producció comprada per IB3 té només drets per ser emesa dins el territori autonòmic balear.

10. Producció pròpia i aliena

Segons IB3, la producció pròpia és la que fan ells mateixos o bé que adquireixen a productores de les Illes Balears. La producció aliena és la que es compra a l'exterior.

Al primer canal d'IB3 es fan emissions de producció pròpia i aliena, mentre que al segon canal, IB3 SAT+30, només hi ha producció pròpia perquè els drets de la producció aliena només són per al territori balear.

11. Llengua d'ús habitual en les emissions

Des de l'any 2007, amb el canvi de govern, la llengua d'ús habitual en les emissions d'IB3 és el català, segons la política marcada per la Direcció General del canal. Per tant, s'ha deixat de banda el model bilingüe implantat per l'executiu de Jaume Matas i s'ha apostat per una programació íntegrament en la llengua pròpia de les Illes Balears.

12. Col·laboració amb altres canals autonòmics

IB3 col·labora habitualment amb TVC, en especial en l'àmbit tècnic, ja que el sistema de digitalització que IB3 empra és la solució dissenyada per TVC.

D'altra banda, pel que fa a continguts, també col·labora amb TVC, ja que tota la base de doblatge al català de pel·lícules i altres programes de producció aliena pertany a TVC. La col·laboració es vehicula per mitjà d'un conveni formalitzat pels dos ens.

13. Reciprocitat d'emissions de TVC i RTVV amb IB3

Des d'IB3 es pensa que quan es produeixi l'apagada analògica els canals d'altres comunitats de parla catalana s'emetràn a les nostres illes i que IB3 s'emetrà a aquelles comunitats. La solució passarà per assignar un segon múltiplex per garantir aquestes emissions.

14. Audiències i model publicitari

La millor utilització de l'espectre radioelèctric provoca l'aparició de nous canals. Per aquest motiu, des d'IB3 creuen que aquest fet portarà una major fragmentació de les audiències i un procés d'especificació dels teleespectadors pel fet que molts canals seran temàtics.

Això també afectarà el model publicitari de forma important, ja que com a conseqüència de l'aparició dels canals temàtics la publicitat que s'emetrà en aquests canals també serà temàtica.

De totes maneres, cal assenyalar que els efectes de la implantació de la TDT en matèria publicitària afectarà més les cadenes privades que no les cadenes públiques.

15. Cobertura

Segons el calendari establert pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, la cobertura a què en aquests moments hauria d'arribar IB3 és del 90%. Per tant, s'està complint el calendari.

L'extensió de la cobertura la fa l'adjudicatari del transport de la difusió, que és Abertis Telecom.

Televisió de Mallorca

1. Història i estructura orgànica

TV de Mallorca forma part de Radiotelevisió de Mallorca. És una societat anònima unipersonal (SAU), l'accionista de la qual és el Consell de Mallorca. Es crea el novembre de 2005 i absorbeix Ona Mallorca, que és una emissora de ràdio creada el 2001 i que funcionava en règim de concessió.

D'altra banda, en aquell mateix moment es creen les bases que donen llum a TV de Mallorca. Però no comença a emetre oficialment fins al setembre de 2006.

Hi ha un consell d'administració representatiu de l'estructura política del Consell de Mallorca i un consell assessor amb presència política i de diferents actors de la societat.

Neix d'algunes de les antigues televisions locals municipals a partir del moment en què el Govern balear publica un decret que obligava a tancar totes les televisions locals que no haguessin obtingut llicència per emetre en digital. Aquestes estaven condemnades a tancar l'agost del 2005. El Consell recull la demanda de pantalla d'algunes d'aquestes televisions locals municipals i es planteja posar en funcionament la TV de Mallorca.

El Consell de Mallorca rep, el gener de 2006, dues concessions insulars. D'aquesta manera, i gràcies a la cobertura legal de les dotze televisions locals que s'associen, concretament gràcies a la cobertura legal que aporten les televisions de Consell i Alaró, que podien certificar emissions anteriors al 1995, el setembre de 2006 pot començar a emetre en analògic.

La majoria de les televisions locals que s'integren en la TV de Mallorca s'acaben convertint en corresponsalies del nou canal.

2. La TDT

S'està obligat a anar a la TDT. Però la TDT, a part de ser una oportunitat per millorar la cobertura de TV de Mallorca, no és una tecnologia especialment ben dissenyada per a les necessitats de la televisió local.

L'espectre radioelèctric constituïa un petit bosc de freqüències que no tenia res a veure amb la planificació feta pel Govern estatal. Es va netejar l'espectre i la TDT va ser impulsada amb vista a les emissions estatals i autonòmiques, no a les locals, que no tenen cap tipus d'incentiu per passar-se a la TDT.

Per poder mantenir els costos a un nivell acceptable, no poden continuar emetent gaire més temps en *simulcast*, ja que això els suposa una doble despesa. Quan definitivament s'apagui l'analògic, tots els canals estaran en igualtat de condicions pel que fa a cobertura. És una oportunitat, però força costosa.

3. Aplicacions MHP

En un principi la TV de Mallorca no té previst posar en funcionament aplicacions d'MHP. El gran desconegut de la TDT són els serveis de valor afegit. Creuen que si finalment passen a TDT a final de 2009 ja poden estar molt satisfets.

4. Inici de les emissions de TDT

S'està en negociacions amb els companys de múltiplex. Creuen que estaran en disposició d'emetre en digital a principi del mes d'abril.

5. Audiències

L'audiència no serà sensible al canvi tecnològic si la TDT no té capacitat per oferir continguts diferenciats i atractius per a les audiències. Si es repeteixen els continguts actuals, no es crearan valors afegits i res no canviarà.

La TDT per si mateixa no crea un incentiu per variar els costums dels teleespectadors.

6. Programació pròpia i aliena

TV de Mallorca subcontracta tota la seva programació a productores de les Illes Balears, però, tot i que la consideren producció pròpia, tècnicament és producció associada. Computen com a producció aliena els productes adquirits al mercat de Catalunya i València, com alguna sèrie de TV3 o dibuixos animats, pel·lícules en català i pel·lícules doblades al català.

En termes de costos de producció s'està parlant d'un 85% de producció pròpia i un 15% d'aliena. Quant a hores d'emissió, els percentatges serien de 55% i 45% a favor de la producció pròpia.

7. Llengua d'ús habitual

El català és la llengua en què es fan pràcticament totes les emissions de TV de Mallorca. Hi ha excepcions, com el cas d'alguna sèrie que s'emet en versió original subtitulada.

8. Segon canal de TV de Mallorca

Encara no se sap què es farà amb el segon canal adjudicat. De moment, se centren a començar les emissions del primer canal i després ja pensaran què fan en el segon.

De totes maneres, per definir com serà el segon canal necessiten assegurar el finançament i no augmentar costos.

Creuen que el futur per a TV Mallorca és més factible econòmicament que per a la resta de televisions locals, que semblen projectes inviables econòmicament.

Canal 4

1. La TV local

Des del punt de vista de Canal 4, la televisió local a les Balears s'ha desenvolupat més que en altres llocs de l'Estat. L'absència d'un operador autonòmic de televisió va fer que les televisions locals assumissin les tasques de televisió de proximitat. Per això, són televisions més desenvolupades que les de la resta de l'Estat.

2. Audiències

No veuen com una amenaça l'augment de canals, per dos motius: a les Balears l'audiència ja està molt fragmentada i ells estan molt arrelats a Mallorca i compten amb una audiència fidel.

Per a ells ja és un repte mantenir-se tal com estan ara tot i l'aparició del canal autonòmic. Les persones majors són un dels principals *targets* d'audiència i són les que més veuen Canal 4.

3. La TDT

No la veuen ni com una oportunitat ni com una amenaça. Ells pensen continuar fent el que fan ara. Creuen que es tracta només d'un canvi tecnològic.

És positiu el fet que la TDT obligui que tanquin les cadenes que no disposen de llicència per emetre en digital.

4. Inici de les emissions en digital

Canal 4 té previst iniciar les emissions en digital en la data fixada pel Govern estatal, és a dir, el primer de juny de 2009 a Menorca i Pitiüses i el primer de gener de 2010 a Mallorca.

5. Menorca i les Pitiüses

Pel que fa a les Pitiüses i Menorca, el Canal pensa emetre programes específics de cada illa, però la base principal de la programació serà l'emissió en cadena, sempre, però, ajustant-se a allò que marca la normativa.

6. Producció

El 100% de la producció és pròpia, a excepció de les possibles emissions de programes d'altres cadenes.

7. Llengua catalana

Tots els programes de producció pròpia de Canal 4 són en llengua catalana, d'acord amb la política històrica que aquest canal ha seguit des que es va fundar i va començar a emetre.

En tot cas, si s'emeten pel·lícules aquestes seran en castellà, perquè els preus de les pel·lícules doblades al català és molt més elevat.

Canal 37 - M7 - Grup Serra

1. La televisió local

L'any 1996, el Grup Serra va adquirir el que aleshores s'anomenava Canal 37. El canal va sorgir d'una excisió de Canal 4.

Actualment, amb la irrupció d'IB3, la televisió local ha perdut interès i, com a conseqüència d'això, ells han començat a tenir més pèrdues. Per aquest motiu, fins que no comenci a emetre en digital, no tenen cap tipus d'emissió. També van veure reduïts els seus ingressos publicitaris a causa de la pèrdua d'audiència.

2. La TDT

Segons Canal 37, gràcies a la TDT hi haurà un mesurament més exacte de les audiències. Les televisions locals tenen un públic més específic, i creuen que sortiran menys mal parades de la fragmentació de l'audiència que implicarà l'arribada de la TDT. Els grans canals perdran audiència.

Han manifestat que creuen necessari que el model de TDT final es defineixi al més aviat possible. La problemàtica vindrà donada pel nivell de penetració de la TDT a les Balears. Si no n'hi ha prou, dubten que es produeixi l'apagada definitiva.

3. Apagada analògica

Canal 37 no se sent obligat a començar les emissions mentre es continuï emetent en analògic. També es mostren contraris al fet que les televisions

locals hagin hagut d'encapçalar la transició de la tecnologia analògica a la tecnologia digital.

No emetran en digital fins que no sigui imprescindible. Però estan preparats per fer-ho, ja que disposen de la solució tècnica adient. De totes maneres, encara no disposen de la graella de programació.

Pensen que l'emissió en analògic presenta, ara com ara, la mateixa qualitat que en digital, i consideren que si s'hi haguessin destinat més recursos i s'haguessin donat avantatges als teleespectadors, hauria estat un canvi fàcil i amb una inèrcia positiva. Però no ha estat així. Hi ha dos models possibles: facilitar-lo o obligar-lo.

4. Emissions

Canal 37 presenta una posició segons els esdeveniments que es puguin produir. Així, les hores d'emissió fixades en un mínim de 32 de setmanals i 4 de diàries, les supediten al fet que la resta d'operadors respectin aquesta norma.

5. Llengua catalana

La llengua habitual de la producció pròpia de Cana 37 és la llengua pròpia de les nostres illes. Les compres de productes externs de sempre han estat en català.

Falcó Produccions - TV Illes

1. Història

Falcó Produccions neix de l'antiga Associació Cultural Falcó, que es va constituir a l'any 1986. Es van presentar al concurs de l'any 2004 ja com a Falcó Produccions, i els van adjudicar una concessió a cada una de les 7 demarcacions locals assignades a les nostres illes.

Estan associats a Localia, emeten durant tot el dia el seu senyal, excepte quan desconnecten per emetre la seva producció pròpia. Aquestes desconexions es fan per demarcacions i en determinats moments.

2. Emissions en cadena

No poden emetre en cadena sense autorització, tot i que ells ara mateix ho fan amb el senyal de Localia.

Si Pretesa finalment tanca Localia, a ells no els afectarà perquè tenen les concessions atorgades a ells i tenen producció pròpia per poder continuar emetent.

3. Emissions

En el cas que es quedin sense la programació que ara els subministra Localia, continuaran fent les mateixes hores de producció pròpia que fan en l'actualitat.

4. Visió de la televisió local

Les televisions locals es troben en un moment difícil i complicat pel gran nombre de televisions que hi ha en l'actualitat. La TDT els permetrà posar-se al nivell de la resta de televisions, faran una programació de proximitat que els diferenciarà de les altres cadenes. Pensen que ells no han de competir amb les grans cadenes estatals.

Els productes específics locals poden permetre que les cadenes locals sobrevisquin amb molts menys recursos que les grans cadenes estatals. El secret per poder continuar emetent rau a conservar la identitat de local.

Les cadenes locals necessiten la publicitat institucional. Aquesta publicitat és la que permet que els canals subsisteixin.

5. Transició d'analògic a digital

TV Illes ja emet en digital, tot i que en el repetidor el senyal es transforma en analògic. Durant un temps hauran de combinar les dues tecnologies amb el *simulcast*.

El cost d'emetre en analògic o en digital és el mateix; hi haurà un sobrecost quan hagin d'emetre en els dos formats, perquè hauran de pagar el transport del senyal dues vegades.

La transició suposa un impacte, però tot quedarà igual. El que canviarà serà la tecnologia, però no gaire cosa més.

L'audiència es fragmentarà més i afectarà el model publicitari.

Creuen que alguns canals de la TDT, una vegada que la TDT s'hagi implantat totalment, es convertiran en televisions de pagament. També manifesten que hi ha un gran desconeixement sobre què és la TDT i tot el que l'envolta.

D'altra banda, es mostren escèptics davant la data oficial de l'apagament analògic, per la pressió de les grans cadenes, la poca penetració de la TDT, la manca d'instal·lacions preparades i el desconeixement de la gent.

6. Llengua catalana

Tota la producció pròpia de Falcó és en llengua catalana. La producció aliena, la qual li proporciona Localia, és en castellà.

7. Emissions per demarcacions

El canal emetrà diferents programacions a cada una de les demarcacions en la mesura de les seves possibilitats i recursos disponibles. Tenen estudis a Palma i a Inca, i estan a l'espera de saber què passarà a les altres illes. De moment treballen amb corresponsals.

No saben quin tipus de programació podran emetre a les set demarcacions, o si hi haurà continguts comuns. Pensen complir allò que diu la llei, però encara no ho tenen definit. Creuen que hauran d'acabar fent una programació diferent a cada demarcació.

8. Traves administratives

Creuen que s'han posat moltes traves administratives a les petites televisions que els han dificultat molt la subsistència. El Govern tenia la intenció que les televisions locals fossin les primeres que emetessin en TDT en pla experimental.

9. Horaris d'emissió propis

Emeten de les 12.30 a les 14.30 hores i de les 20.30 a les 22.30 hores. Per tant compleixen els horaris d'emissió que estableix la legislació.

10. Producció

Tot la producció pròpia de Falcó és seva. No col·laboren amb altres productores. Tindran continguts externs, però seran fora de les hores en què no emetran ells directament.

10. PRESENCIA DE LA LLENGUA CATALANA EN LA TDT A LES ILLES BALEARS

La presència de la llengua catalana en la TDT a les nostres illes queda circumscrita únicament a RTVE, quan es produeixin desconexions territorials, i als operadors autonòmics, insulars i locals. Tant la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres (article 6: principis inspiradors), com el Decret 31/2006, de 31 de març, pel qual es regula el règim jurídic de les concessions per a la prestació del servei de televisió local per ones terrestres en l'àmbit de les Illes Balears (article 4: principis inspiradors), fan referència a la matèria lingüística. La primera disposa en el punt c) de l'article 6: «el respeto al pluralismo político, religioso, social, cultural i lingüístico». Per la seva part, el decret balear disposa en el punt h): «la protecció de la cultura pròpia de les Illes Balears i la normalització i l'ús de la llengua pròpia».

A més el decret balear, en l'article 16 (obligacions de les concessionàries) punt i), disposa el següent:

«Complir les exigències de normalització lingüística derivades de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, en els termes següents:

- Que la llengua pròpia de les Illes Balears sigui l'usual de les emissions de la televisió, dels serveis addicionals i dels altres teleserveis que ofereixi. Pel que fa a les emissions, es considera que s'acompleix aquesta obligació quan l'ús de la llengua catalana sigui superior al 50% del temps d'emissió en cadascuna de les franges horàries de la programació.
- Que les comunicacions i notificacions es facin almenys en la llengua pròpia de la comunitat autònoma de les Illes Balears.
- Fer ús de les modalitats lingüístiques insulars pròpies de les Illes Balears.»

Així mateix, la Llei 10/2005, de 14 de juny, *de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de*

foment del pluralisme, en la disposició addicional tercera en el punt referent al plurilingüisme diu: «El gobierno impulsará el uso de las distintas lenguas oficiales del estado a través de los canales adjudicados en las concesiones para la prestación del servicio público de televisión digital terrestre en el ámbito de las comunidades autónomas que las tengan reconocidas por sus respectivos estatutos de autonomía.»

Quant a les concessionàries amb les quals ens hem posat en contacte, podem afirmar que el 100% tenen la voluntat d'emetre la seva producció pròpia íntegrament en llengua catalana. No obstant això, i degut que el temps mínim d'emissió obligatòria és de 4 hores diàries i 32 de setmanals i que la producció pròpia ha de ser, com a mínim, d'un 60% del temps d'emissió, cap de les concessionàries, a excepció d'IB3 i Televisió de Mallorca, ens han pogut assegurar que els programes emesos fora de les hores fixades per la llei o els de producció aliena siguin en llengua catalana.

El que queda clar, però, és que les dues cadenes públiques contactades, IB3 i TV de Mallorca (la resta encara no estan constituïdes), emetran en català.

11.EMISSIONS DE TELEVISIONS D'ALTRES COMUNITATS DE PARLA CATALANA

La Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears, disposa en l'article 30 punt 1 el següent: «El Govern de la Comunitat Autònoma ha de dur una política de col·laboració en matèria de ràdio i televisió, amb altres comunitats que tinguin el català com a llengua pròpia.» I en el punt segon del mateix article assenyala: «En qualsevol cas, el Govern de la Comunitat Autònoma farà les gestions necessàries per a facilitar als ciutadans de les Illes Balears la recepció de les emissions de televisió en llengua catalana dependents d'altres comunitats autònomes.»

En aquest sentit, la voluntat governativa a les Illes és que el múltiplex 26 concedit a les Balears es destini a les emissions de TDT d'altres comunitats autònomes o països de parla catalana.

Segons el director general de Tecnologia i Comunicació del Govern balear, el Sr. Antoni Manchado Lozano,¹³ les converses amb el Principat estan força avançades, tot i que no es pot determinar encara la data en què començaran les emissions d'IB3 al Principat i les dels canals catalans a les Illes.

D'altra banda, les converses que es mantenen amb la Generalitat Valenciana es troben en un punt més inicial. Per aquest motiu, no es pot assegurar que els canals de la RTVV es puguin veure a les Illes de la mateixa manera que IB3 a la Comunitat Valenciana.

Tot i així, la voluntat del Govern balear és emetre dos canals catalans i, com a mínim, un canal valencià a les Balears. L'altre canal del múltiplex es podria destinar a un segon canal valencià o bé a un canal andorrà.

Tampoc no queda clar quins seran aquests canals. No podem aventurar si els canals de TVC seran els que ara veiem a les Illes (TV3 i Canal 33) o si seran

¹³ Font: Pròpia a partir de l'entrevista amb profunditat feta el dia 12 de desembre de 2008.

alguns altres canals dels quals disposa la TVC (3/24, 300...), i el mateix podem dir del cas valencià. D'altra banda, tampoc no sabem quins seran els continguts emesos per part dels operadors en cada un dels territoris afectats perquè alguns drets d'emissió de determinats programes (pel·lícules, esports i altres de producció aliena als operadors) només afecten el territori d'origen de cada un dels actors implicats.

Segons diferents fonts, la televisió balear va confirmar que el primer canal català deixarà d'emetre a les Illes pel·lícules, esdeveniments esportius i altres continguts que IB3 ja obté de la Federació d'Organismes de Ràdio i Televisió Autònoms (FORTA). No obstant això, segons fonts de la direcció, això no significa que se supleixi l'actual TV3 amb el canal internacional de la televisió catalana «que integra les produccions pròpies de TV3 i Canal 33», sinó que la cadena catalana emetrà un senyal exclusiu per a les Balears. Aquest canal específic ocuparà les franges horàries que deixin lliure els espais de la FORTA amb material del seu *immens* arxiu audiovisual o altres continguts sense especificar, ja que l'acord definitiu entre els dos mitjans autonòmics encara no ha estat fixat. Fonts d'IB3 van explicar que això només afectaria el material que ambdues televisions planegin emetre amb els seus doblatges respectius, de manera que serà possible continuar veient pel·lícules de TV3.

Amb data de 22 de gener de 2009, es va signar a Palma un conveni de col·laboració entre Televisió de les Illes Balears, S.A. i Televisió de Catalunya, S.A., l'objecte del qual és desenvolupar el règim de reciprocitat de les emissions televisives en TDT d'ambdues televisions i establir les condicions d'ocupació dels múltiplex respectius assignats tant a l'Ens Públic de Ràdio i Televisió de les Illes Balears (EPRTVIB) com a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA).

L'execució de la posada en marxa de les emissions recíproques està fixada en dues fases (punt segon: Execució). En la primera d'elles, durant el primer trimestre de 2009, TVC començarà a difondre el senyal d'IB3 al Principat a través d'un canal del segon múltiplex atorgat a la CCMA.

En aquest mateix període, TVIB difondrà el senyal de TV3, el qual ocuparà un dels canals del múltiplex 65 concedit a la nostra comunitat autònoma. Això suposa que TVIB cedirà un dels dos canals que té adjudicats en aquest múltiplex, el que ara ocupa IB3 Sat+30, o bé es farà ús, temporalment, del canal de dades per donar servei al senyal de TV3.

En la segona fase, un cop s'hagi produït l'apagada analògica, TVC disposarà de dos canals del segon múltiplex atorgat a les Illes Balears (múltiplex 26) per difondre la senyal de dos dels seus canals. Això ens permet suposar que, una vegada TVC disposi dels dos canals del múltiplex 26, TVIB recuperarà el canal del múltiplex 65 cedit a TVC o es deixarà lliure el canal de dades que es destinarà a les diferents aplicacions MHP dels operadors integrats en múltiplex.

Pel que fa a la coincidència de drets d'emissió, es manifesta, en el punt tercer, la voluntat, sempre que sigui possible i d'interès pels dos operadors, excloure en el senyal que s'emeti pels canals de l'altra comunitat els continguts de producció aliena o d'esports dels que ambdues entitats en disposin drets d'emissió, sempre i quan aquests continguts siguin en llengua catalana. La finalitat d'aquest punt és la d'evitar la duplicitat de les emissions i prioritzar els drets de cada operador en el seu territori. Això dóna a entendre que, en el suposat cas que es doni una duplicitat de drets (cas del futbol o de pel·lícules i sèries), es tancarà el senyal de l'altra operador, de forma coordinada i consensuada) per donar prioritat als drets adquirits per l'operador autòcton de cada territori.

També s'assenyala que cap de les dues entitats podrà emetre, en el territori de l'altra, continguts dels que no es disposi de drets per a la seva emissió fora del territori propi.

Un altre punt a destacar és que el senyal emès per cada operador serà responsabilitat seva, descartant-se la possibilitat cap dels dos ens interfereixi en el senyal de l'altre. Podem entendre, doncs, que no es podrà tallar o tapar el senyal de l'altre sense que hi hagi un consens previ.

En resum, sembla clar que en un breu període de temps s'iniciaran les emissions recíproques entre TVIB i TVC. En un primer moment, mentre no es produeixi l'apagada analògica, el canal de TVC que es difondrà a les Illes Balears serà TV3. De tota manera no queda definit quins seran els canals que TVC emetrà, pel múltiplex 26, quan s'apaguin els senyals analògics.

D'altra banda el senyal, de moment, es mantindrà igual que fins ara. És a dir, continuarem veient TV3 tal i com la veiem ara, amb les tallades de senyal quan coincideixen continguts en que ambdós operadors en tenen drets. Per tant, podem afirmar, atès el que es disposa en el conveni, que les retransmissions esportives, com ara el futbol, es continuaran emetent, exclusivament, a través d'IB3 i que el senyal de TV3 es tapparà.

12. CONCLUSIONS

Objectiu principal

- El mapa de la TDT a les Illes Balears presenta, a dia d'avui, una gran indefinició. Mentre alguns operadors ja estan totalment adaptats, d'altres ni tan sols no saben si finalment emetran.
- Les nostres illes disposen d'un canal múltiplex autonòmic, 3 d'insulars i 7 de locals. Cada múltiplex té capacitat per a quatre programes o canals.
- Quan es produeixi l'apagada analògica, a les nostres illes podrem accedir, en principi i a cada demarcació, a 22 cadenes estatals, 4 d'autonòmiques, 4 d'insulars i 4 de locals, que sumen un total 34 cadenes. Cal assenyalar, però, que s'està pendent del que passarà amb les cadenes de les altres comunitats de parla catalana, que si finalment emeten suposaria la presència de 4 canals més, fins a un total de 38. No hem d'oblidar tampoc la possible arribada de nous canals com a conseqüència de l'alliberament dels canals ocupats ara per la tecnologia analògica.¹⁴
- Molts operadors manifesten dubtes davant les dates assenyalades per l'executiu central per a l'apagament analògic. De totes maneres, el Govern insisteix que cal treballar amb les dates de 30 de juny de 2009 per a Menorca i Pitiüses i 31 de desembre de 2009 per a Mallorca.

Concessionaris

- Les concessions autonòmiques han estat adjudicades, a més d'IB3, a Unedisa (El Mundo) i a Televisión Digital de Baleares (societat participada per Pretesa, propietària de Localia TV). Les insulars estan en mans dels consells, que s'han reservat dos canals de cada múltiplex, mentre que la

¹⁴ Vegeu els mapes en el punt 13 d'aquest estudi.

resta han estat adjudicats a Canal 4 i Grup Serra a Mallorca, Popular TV i Editora Balear a Menorca i Popular TV i TV de Portmany a les Pitiüses.

- La majoria de les concessions han estat adjudicades a un petit grup d'operadors. Canal 4 disposa de tres concessions (una d'insular i dues de locals a Eivissa i Formentera i a Menorca), Broate Balear (amb concessió a cinc demarcacions de les Balears), Falcó Produccions (a les set demarcacions). Es produeix, per tant, una tendència a concentrar les concessions en mans de pocs grups mediàtics, els quals fins i tot presenten vinculacions empresarials entre si.
- Si comparem la situació amb altres comunitats, es pot apreciar molt poca presència de grups estatals en el mapa de la televisió local de les Balears. Només Popular TV i Editora Balear (que pertany a Editorial Prensa Ibérica), Unedisa, Televisión Digital de Balears i Alternativas de Medios Audiovisuales tenen presència a les Balears.

Marc legal

- Les polítiques d'introducció de la TDT han estat marcades per un elevat grau d'indefinició, a la vegada que per la introducció de canvis, correccions i rectificacions successives i en poc temps.
- Hi ha una gran quantitat de normativa aplicable a la TDT, tant estatal com autonòmica i europea. Les lleis principals són el Pla Tècnic Nacional de la TDT (Reial decret 944/2005, de 29 de juliol); la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres; la Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la TDT, la liberalització de la televisió per cable i el foment del pluralisme; el Reial decret 439/2004, de 12 de març, pel qual s'aprova el Pla Tècnic nacional de la Televisió Digital Local, i el Decret 31/2006, de 31 de març, pel qual es regula el règim jurídic de les concessions per a la prestació del servei de la TV Local per ones terrestres a l'àmbit territorial de les Illes Balears.

Requisits per ser concessionari

- Els requisits són els que es recullen en el Decret 31/2006, de 31 de març, pel qual es regula el règim jurídic de les concessions per a la prestació del servei de la televisió local per ones terrestres a l'àmbit territorial de les Illes Balears. També les condicions assenyalades en els plecs de condicions per concursar i els contractes signats pels operadors amb l'Administració.

Grau d'acompliment dels requisits

- Atesa la gran incertesa actual, no és possible determinar, en aquests moments, el grau d'acompliment dels requisits i les obligacions de les concessionàries. Tot i així, el Govern balear és plenament conscient que es donaran casos en què no serà possible complir tots els requisits, i la filosofia és fer complir la norma amb flexibilitat amb l'objectiu de no ofegar en excés les aventures empresarials en TDT a les Balears que en un principi podrien semblar inviables.

Criteris emprats per adjudicar els diferents canals

- Les televisions locals municipals no van aconseguir cap concessió, bàsicament per estar en situació irregular des de 1995 (excepte Consell i Alaró) i no haver pogut presentar programes que definissin uns nivells de cobertura poblacional suficients a cada demarcació.
- Un altre possible criteri va ser el de disposar de l'experiència dels operadors a l'hora d'adjudicar-los les diferents concessions.

Llengua catalana

- El Decret 31/2006, de 31 de març, pel qual es regula el règim jurídic de les concessions per a la prestació del servei de televisió local per ones terrestres en l'àmbit de les Illes Balears, és el que fixa el grau d'exigència de

la llengua catalana en les emissions de les televisions locals. S'exigeix que el 51%, com a mínim, del temps d'emissió en cada una de les franges horàries sigui en la llengua de les nostres illes.

- Pel que fa a les concessionàries amb les quals ens hem posat en contacte, podem afirmar que el 100% tenen la voluntat d'emetre la seva producció pròpia íntegrament en llengua catalana. No obstant això, i a causa que el temps mínim d'emissió obligatòria és de 4 hores diàries i 32 de setmanals i que la producció pròpia ha de ser, com a mínim, d'un 60% del temps d'emissió, cap de les concessionàries, a excepció d'IB3 i Televisió de Mallorca, ens ha pogut assegurar que els programes emesos fora de les hores fixades per la llei o els de producció aliena siguin en llengua catalana.
- El que queda clar, però, és que les dues cadenes públiques, IB3 i TV de Mallorca (la resta encara no estan creades), emetran en català, si no és el 100%, com en el cas de la primera, sí que de manera habitual i íntegrament en el cas de la segona.

Canals d'altres comunitats de parla catalana

- En el cas dels operadors en llengua catalana que actualment emeten en analògic a les nostres illes, s'està a l'espera d'arribar a acords definitius amb la Generalitat de Catalunya i amb la Generalitat Valenciana amb la finalitat de consensuar la reciprocitat de les emissions en TDT d'aquests canals a les Balears i d'IB3 a ambdues comunitats. Cal dir, però, que el Govern balear està estudiant la possibilitat que un dels dos canals valencians sigui substituït per un canal d'Andorra.

Possibles ampliacions

- Tots els actors coincideixen que amb l'apagada analògica quedaran lliures canals que fins ara eren ocupats per emetre en aquesta tecnologia. Això farà que es donin moltes possibilitats d'ampliacions, ja que cada canal analògic podrà transportar quatre canals digitals i ocupar, a més, els canals

adjacents que fins ara estaven buits per evitar interferències gràcies a l'ús més eficient que la TDT fa de l'espectre radioelèctric.

13. MAPES DE LA TDT A LES ILLES BALEARS

CANALS ESTATALS	CANALS XARXA MFN	CANALS XARXA SFN1
	 LA 1 LA 2 24 HORAS CLAN TVE CANAL MULTIPLEX RGE 63	 TELEDEPORTE VEO TV SONY TV EN VEO TIENDA EN VEO INTERECONOMIA TV CANAL MULTIPLEX 66
		
CANALS XARXA SFN2	CANALS XARXA SFN3	CANALS XARXA SFN4
 CUATRO CNN+ 40 LATINO PROMO LA SEXTA CANAL MULTIPLEX 67	 TELECINCO TELECINCO 2 GESTEVISIÓN TELECINCO CINCOSHOP DISNEY CHANNEL CANAL MULTIPLEX 68	 ANTENA 3 ANTENA NEOX ANTENA NOVA HOGAR 10 CANAL MULTIPLEX 69

CANALS AUTONÒMICS

CANALS XARXA MULTIPLEX 1

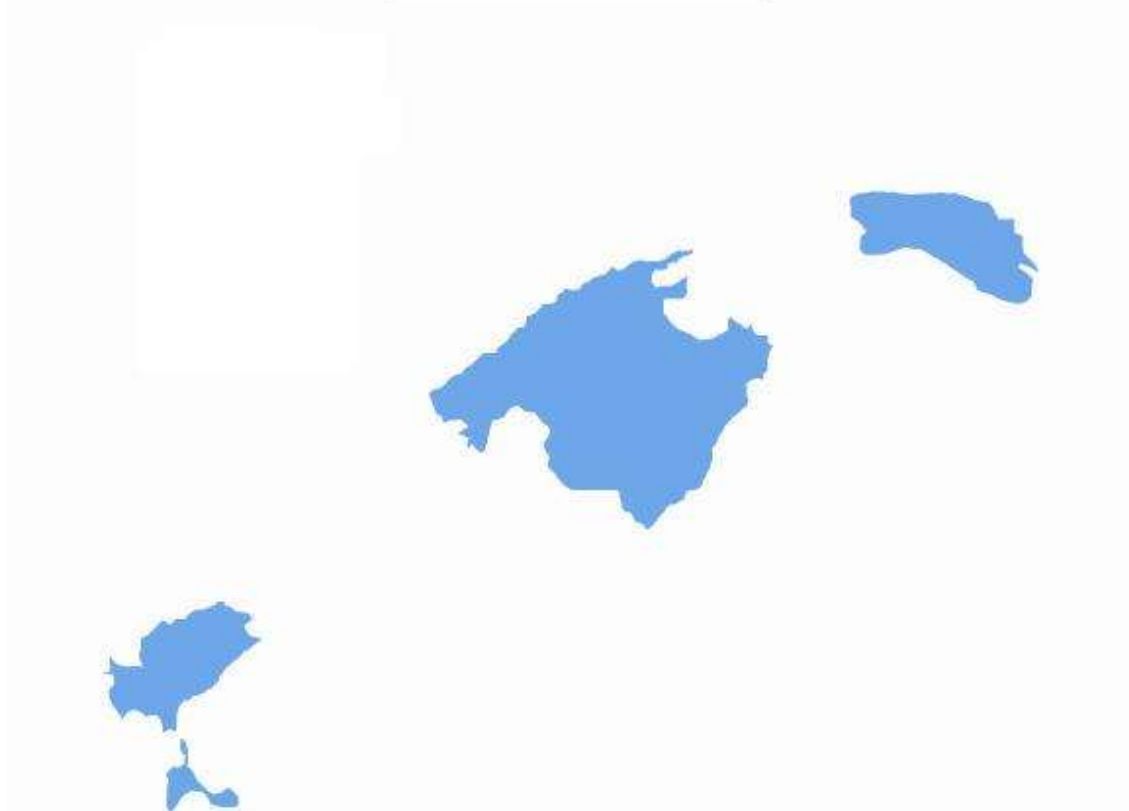
- IB3
- TV3
- APRENDE INGLÉS TV
- LOCALIA

CANAL MULTIPLEX BALEARS 65

CANALS XARXA MULTIPLEX 2

- TV3?
- CANAL 33?
- CANAL 9?
- PUNT 2?

CANAL MULTIPLEX BALEARS 26

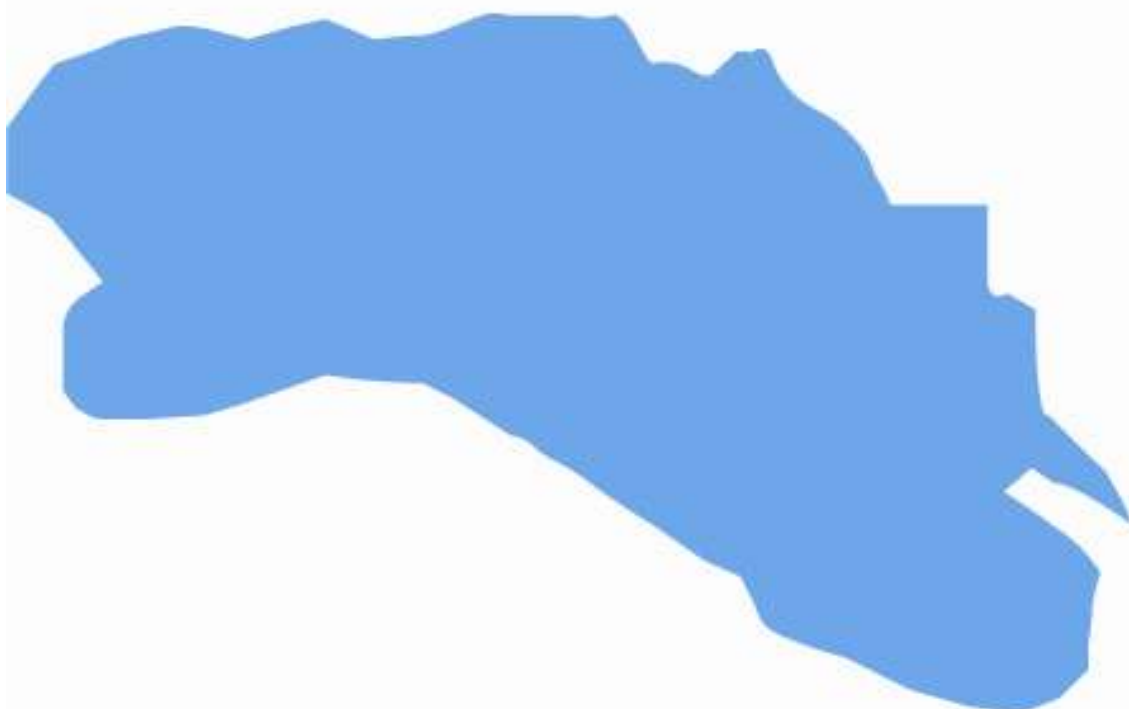
CANALS INSULARS

CANALS XARXA INSULAR MALLORCA	
	TV MALLORCA
	PÚBLIC
	CANAL 4
	M7
CANAL MULTIPLEX 37	

CANALS INSULARS

CANALS XARXA INSULAR MENORCA	
	PÚBLIC
<small>Coneill Insular de Menorca</small>	
	PÚBLIC
<small>Coneill Insular de Menorca</small>	
	POPULAR TV
	EDITORA BALEAR
	CANAL MULTIPLEX 53

CANALS INSULARS

CANALS XARXA INSULAR EIVISSA

PÚBLIC

PÚBLIC

POPULAR TV

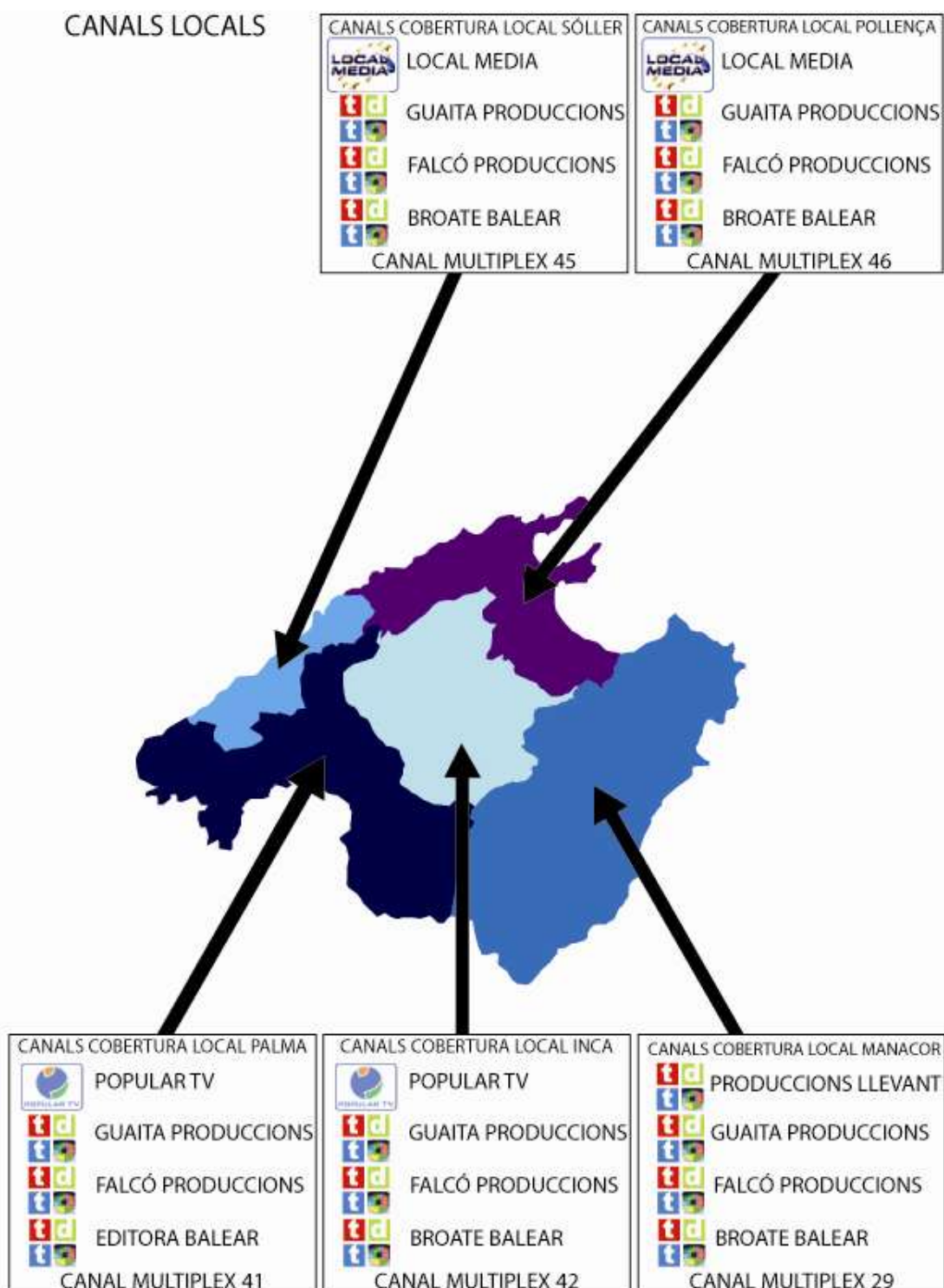

TV PORTMANY

CANAL MULTIPLEX 47

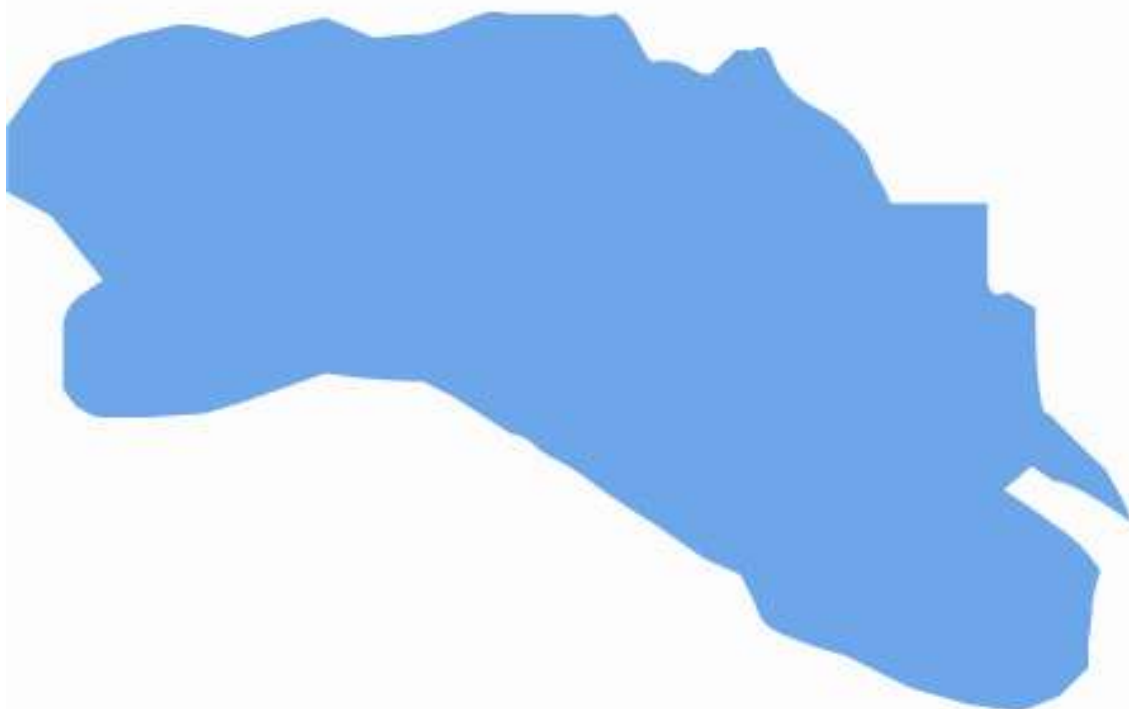

CANALS LOCALS

CANALS LOCALS

CANALS COBERTURA LOCAL MENORCA	
	CANAL 4
	FALCÓ PRODUCCIONS
	BROATE BALEAR
	TV DE MENORCA
	CANAL MULTIPLEX 38

CANALS LOCALS

CANALS COBERTURA LOCAL PITIÜSES

CANAL 4

FALCÓ PRODUCCIONS

BROATE BALEAR

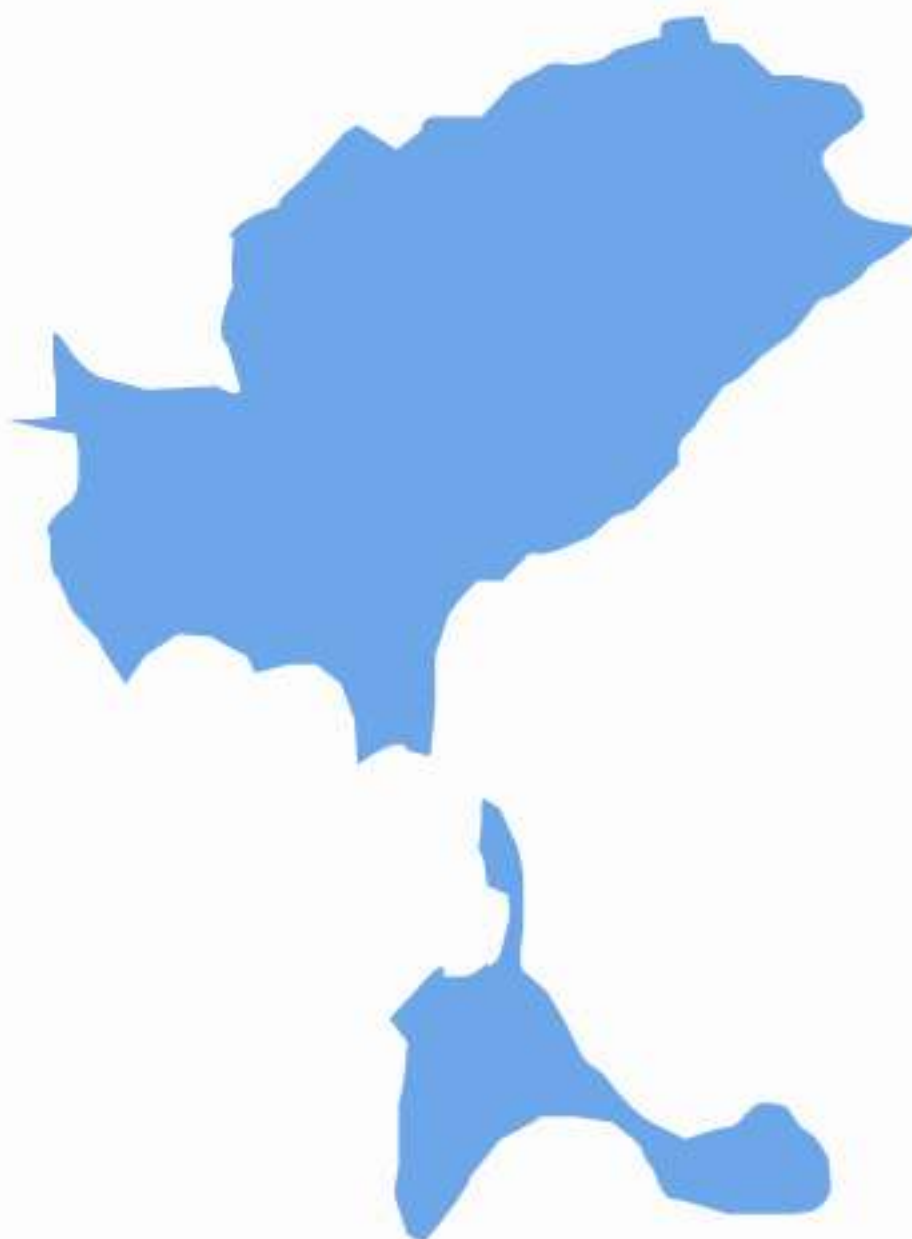

TV EIVISSA I

FORMENTERA

CANAL MULTIPLEX 38

14. BIBLIOGRAFIA I FONTS DOCUMENTALS

14.1 Bibliografia

1. GARCÍA LEIVA, Maria Trinidad (2006). «La introducción de la TDT en España en el contexto de la política europea para la transición digital en televisión». *Revista de Economía Política de las Tecnologías de la Información y la Comunicación*. Vol. VIII, núm. 1, gener-abril de 2006. www.eptic.com.br.
2. COROMINES PIULATS, Maria, i altres (2007). «Televisión digital terrestre local (TDT-L) en España: los concesionarios privados». *Zer*, núm. 22, pàgines 69-95.
3. COROMINES PIULATS, Maria, i altres (2005). «Polítiques públiques de ràdio i televisió local en l'entorn digital a Espanya (1997-2004)». *Trípodos*, núm. extraordinari, pàgines 639-650.
4. COROMINES PIULATS, Maria, i altres (2007). «Políticas de implantación de la TDT local en España (2005-2006): los casos de las comunidades autónomas de Islas Baleares, Madrid, Región de Murcia, Comunidad Valenciana, Galicia, Cataluña y Aragón». *Observatorio*, núm. 1, 2007, Lisboa.
5. MEDINA, Elena, i altres (2006). «La televisión digital terrestre, protagonista del panorama audiovisual en España». *Comunicación y Sociedad*, juliol-desembre, número 006. Universitat de Guadalajara, Mèxic, pàgines 105-129.
6. BLÁZQUEZ, S., (2005). «Se ordena el escenario para emitir más de 1.100 televisiones digitales terrestres. La batalla por la televisión digital está servida». *Revista Telos*, núm. 64, juny-setembre. Fundació Telefònica, Madrid. www.campusred.net/telos.
7. *Informe mensual*. www.impulsatdt.es (desembre de 2008).
8. *La TDT Local en España*. www.impulsatdt.es (febrer de 2008).
9. *La TDT local y autonómica en España*. www.impulsatdt.es (2008).
10. DÍAZ GONZÁLEZ, M.ª Jesús (2006). «La implantación de la televisión pública local en España». Universitat SEK (Segòvia), Departament de Ciències de la Comunicació.

11. BADILLO, Àngel (2005). «La desregulación invisible: el caso de la televisión local por ondas en España». *Revista de Economía Política de las Tecnologías de la Información y Comunicación*. www.eptic.com.br. Vol. VII, núm. 1, gener-abril de 2005.
12. BADILLO, Àngel (2006). «Los nuevos grupos en el audiovisual de proximidad: hacia un mapa de la televisión local y autonómica». Universitat de Salamanca.
13. FERNÁNDEZ ALONSO, Isabel (2005). «Tres retos clave para la política de radio y televisión del nuevo Gobierno español». *Revista de Economía Política de las Tecnologías de la Información y Comunicación*. Vol. VII, núm. 1, gener-abril de 2005. www.eptic.com.br.
14. BOIX PALOP, Andrés (2007). «La traslación de pautas de control público al nuevo audiovisual de proximidad». Universitat de València-Estudi General Valencià, núm. 14, febrer de 2007. www.iustel.com. RGDA.
15. ABERTIS TELECOM (2005). «Hoy analógico, mañana digital. Retos y perspectivas de la TDT en España». Fòrum de la TDT Lucca, 10 de juny de 2005. www.impulsatdt.es.
16. Comunicació 21 (2005). «El poder i les antenes». www.comunicacio21.cat.
17. ASIMELEC (2006). «La TDT en movilidad, definiendo la oportunidad». www.impulsatdt.es.

14.2 Fonts documentals

1. www.mundoplus.tv
2. www.boe.es
3. www.caib.es/boib/index.do
4. www.derecho.com
5. www.impulsatdt.es
6. www.televisiondigital.es
7. www.einforma.com
8. www.mityc.es
9. www.elmundo.es
10. www.eptic.com.br
11. [www.campusred.net/telos.](http://www.campusred.net/telos)
12. www.comunicacio21.cat
13. <http://eur-lex.europa/es/index.htm>
14. www.racocatala.cat
15. <http://www20.gencat.cat/portal/site/CulturaDepartament/>
16. www.diariodemallorca.es

15. GLOSSARI DE TERMES

AC (accés condicional): És el sistema que controla l'accés dels abonats als diferents serveis que ofereixen les televisions de pagament segons el perfil particular de l'usuari mitjançant la generació de claus per codificar els senyals. Permet definir i gestionar perfils d'accés a diferents productes coneguts. Qualsevol equip o programa informàtic dissenyat o adaptat per fer possible l'accés a un servei protegit en forma intel·ligible.

API (*Application Programming Interface*): Conjunt de funcionalitats que l'equip (PC, receptor extern...) posa a la disposició del programador per desenvolupar les aplicacions.

Àrea tècnica (o zona de servei): Zona del territori coberta des del punt de vista radioelèctric pel centre principal de difusió, els centres secundaris que prenguin senyal primari d'aquest centre i els centres de menor entitat que no prenguin senyal primari del centre principal però que tinguin cobertura solapada amb aquest o amb algun dels seus centres secundaris.

ATSC (*Advanced Television Systems Committee*): Grup de treball que ha desenvolupat els estàndards de televisió digital per als Estats Units. Aquest sistema ha estat adoptat també en altres països americans com Canadà i Mèxic, així com també a Corea del Sud. És la competència del DVB, però cal

ressenyar que els estàndards produïts per l'ATSC han tingut menys acceptació en el sector.

BIT (*binary digit*): Unitat mínima d'informació digital. Un bit es representa per la presència o l'absència d'un impuls electrònic (0 o 1 en el codi binari).

BOE: L'Agència Estatal Butlletí Oficial de l'Estat és un organisme públic, adscrit al Ministeri de la Presidència, encarregat de la impressió i la distribució del *Butlletí Oficial de l'Estat* i el *Butlletí Oficial del Registre Mercantil*; de la publicació de repertoris i compilacions de textos jurídics, i de l'execució dels treballs d'impremta de caràcter oficial sol·licitats per ministeris, organismes i altres entitats públiques.

Canal analògic de televisió: Sistema de transmissió que s'utilitza per difondre un programa de televisió amb tecnologia analògica.

Canal de retorn: En la televisió digital és el que per via telefònica (mòdem, ADSL...) pot establir l'usuari amb l'operador per garantir la interactivitat en l'aplicació de la qual està fent ús.

Canal digital de televisió (o programa): Part de la capacitat d'un múltiple digital que s'utilitza per incorporar-hi un programa de televisió.

Canal múltiple: Canal format per cinc canals digitals (o programes). Quatre d'aquest es destinen a les concessionàries per emetre la seva programació, l'altre canal és el canal de dades que transporta continguts interactius.

Canal radioelèctric: Porció de l'espectre radioelèctric que s'utilitza per difondre des d'una estació radioelèctrica un senyal de televisió (analògic o digital). Se sol anomenar també freqüència radioelèctrica.

CMT: La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions és un organisme regulador independent espanyol l'objectiu del qual és «l'establiment i la supervisió de les obligacions específiques que han de complir els operadors en

els mercats de telecomunicacions i el foment de la competència en els mercats dels serveis audiovisuals, conforme al previst per la seva normativa reguladora, la resolució dels conflictes entre els operadors i, si s'escau, l'exercici com a òrgan arbitral de les controvèrsies entre els mateixos".

Cobertura: Àmbit geogràfic, espai, superfície en què es poden rebre els senyals el mitjà físic dels quals és l'espectre radioelèctric. Abast d'una emissió radioelèctrica.

Compressió: Procés pel qual el senyal deixa de tenir informació redundant i per tant inclou només la informació mínima necessària per a la transmissió, de manera que es redueix la quantitat d'informació que és necessari transmetre per obtenir un resultat fidel a la imatge original.

DAB (Digital Audio Broadcasting): Expressió anglesa traduïda per «difusió d'àudio digital» i que designa un sistema terrestre de difusió digital per a la ràdio que es preveu que substitueixi el sistema analògic d'FM en el futur.

Descodificador: Aparell usat sobretot en les comunicacions digitals que pot tenir diverses funcions, com convertir el senyal digital, emès normalment pel satèl·lit, en analògic, perquè el receptor convencional de televisió el transformi en imatge; descodificar el senyal codificat prèviament en el centre de compressió digital de l'operador; reconèixer el tipus d'oferta per la qual s'ha decidit l'usuari en abonar-se; contenir el demultiplexador i descriptador i, en el cas del sistema Multicrypt (la interfície comuna), permetre a l'abonat accedir a la informació de vídeo, àudio i serveis multimèdia....

DVB (Digital Video Broadcasting): Organització que promou estàndards de televisió digital acceptats internacionalment.

DVB-C: Especificacions tècniques aprovades pel DVB per a l'emissió de televisió digital per cable.

DVB-H: Especificacions tècniques aprovades pel DVB per a l'emissió de televisió digital per a terminals mòbils i portàtils (denominats *handheld*).

DVB-MHP: Denominació per a MHP. **DVB-S:** Especificacions tècniques aprovades pel DVB per a l'emissió de televisió digital per satèl·lit.

DVB-SI (DVB - Service information): Informació continguda en el flux de dades del senyal que permet identificar i localitzar els diferents canals de televisió i/o ràdio dins el senyal mateix. També pot proporcionar informació sobre el programa actualment en emissió i el següent.

DVB-T: Especificacions tècniques aprovades pel DVB per a l'emissió de televisió digital terrenal.

EPG (guia electrònica de programació): És un servei bàsic de l'oferta de televisió. Mitjançant l'EPG, l'usuari pot consultar la programació diària de l'operador de televisió digital mostrada en pantalla i interactuar amb el comandament a distància per fer consultes d'horaris, canals...

Gestió directa: Quan la gestió o l'explotació d'un canal digital recau sobre un organisme públic.

Gestió indirecta: Quan la gestió o l'explotació d'un canal digital recau sobre una persona física o jurídica de caire privat.

HDTV (High Definition Television): Televisió d'alta definició. Sistema de televisió que ofereix aproximadament una resolució horitzontal i vertical doble respecte als estàndards televisius analògics moderns i proporciona imatges comparables a les de pel·lícules cinematogràfiques i un àudio de qualitat CD.

MHP (Multimedia Home Platform): Plataforma basada en Java definida per DVB per executar aplicacions interactives en els receptors de televisió digital.

MPEG: El Moving Picture Experts Group és un grup de treball de l'ISO/IEC que ha desenvolupat estàndards internacionals per a la compressió digital de vídeo i àudio.

MPEG-2: Norma tècnica internacional de compressió d'imatge i so. L'MPEG-2 especifica els formats amb què han de representar-se les dades en el descodificador així com el conjunt de normes per interpretar aquestes dades. És un estàndard definit específicament per a la compressió de vídeo, utilitzat per transmetre imatges en vídeo digital. En la codificació es comparen els fotogrames actuals amb els anteriors i els futurs per emmagatzemar només les parts que canvien. El senyal inclou so en qualitat digital.

Múltiplex (també canal múltiple o mux): Senyal compost per transmetre un canal o freqüència radioelèctrica i que, en utilitzar la tecnologia digital, permet la incorporació dels senyals corresponents a diversos canals de televisió i senyals corresponents a diversos serveis associats i a serveis de comunicacions electròniques.

Multiplexació: Sistema que permet la combinació de diversos canals de televisió prèviament comprimits de manera que ocupen un únic transponedor si es tracta del satèl·lit o un únic canal múltiple si es tracta de televisió digital terrestre.

Multiplexació estadística: La multiplexació estadística fa un ús òptim de la naturalesa de la velocitat variable binària (VBR) dels fluxos MPEG2 individuals, mitjançant la qual diferents fonts de dades són combinades en un únic enllaç. Aquest mètode de multiplexació és més eficient amb l'amplada de banda disponible, i proporciona taxes de bits més ajustades a les que necessita cada canal en tot moment.

Programa de televisió: Organització seqüencial en el temps de continguts audiovisuals, posada a disposició del públic de forma independent, sota la responsabilitat d'una mateixa persona i dotada d'identitat i imatge pròpies, conegut habitualment com cadena (o operador) de televisió.

PVR/PDR (Personal video recorder / personal digital recorder): Receptors que disposen de disc dur per enregistrar continguts en format digital (vídeo, àudio, dades).

Xarxa de freqüència única: conjunt d'estacions radioelèctriques que permet cobrir una certa zona del territori, anomenada zona de servei, utilitzant la mateixa freqüència o canal radioelèctric en totes les estacions i emetent el mateix senyal de manera sincronitzada.

Xarxa multifreqüència (o de freqüència múltiple): Conjunt d'estacions radioelèctriques que permet cobrir una certa zona del territori, anomenada zona de servei, utilitzant una freqüència o canal radioelèctric distint en cada estació i permetent diferenciar entre els diferents senyals en determinats moments.

RGE: Múltiplex de la Red General del Estado. Correspon al 63.

Simulcast: Distribució simultània dels mateixos continguts televisius per dues vies o tecnologies diferents (per exemple, amb tecnologia analògica i digital).

Smart-card (targeta intel·ligent): Targeta amb circuit integrat que és capaç d'emmagatzemar les dades necessàries per descodificar les claus que arriben codificades al receptor. Per mitjà d'aquestes claus, es poden descodificar els serveis audiovisuals. Unes altres de les seves principals funcions són rebre i emmagatzemar els permisos que té l'usuari per accedir a serveis audiovisuals.

Software resident: Conjunt de programes que el receptor digital porta incorporats. Permet navegar entre canals, configurar preferències, etc. Part d'aquest programari té com a missió executar les aplicacions MHP (que a diferència del programari resident arriba a través dels senyals de televisió).

STB (digital set top box): Terme d'origen anglès per denominar un receptor de televisió digital extern.

Target: Segment de l'audiència potencial. Pot estar definit per diferents variables: sexe, edat, nivell socioeconòmic, estudis, etc.

Test suite: Conjunt de proves que han de passar els receptors MHP abans de poder utilitzar el logotip MHP que atorgat el DVB.